

192 / 98

Ministr - předseda
Legislativní rady vlády

Č. j. 2103/97

V Praze dne 3. března 1998

Výtisk č.: 1

Pro schůzi vlády

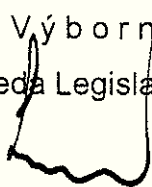
Věc: Návrh Legislativních pravidel vlády

Materiál se předkládá
z rozhodnutí ministra - předsedy
Legislativní rady vlády.

Obsah:

- I. Návrh usnesení vlády včetně
návrhu Legislativních
pravidel vlády
- II. Předkládací zpráva

Předkládá: JUDr. Miloslav V ý b o r n ý
ministr - předseda Legislativní rady vlády

JUDr. Miloslav Výborný
ministr - předseda Legislativní rady vlády

ÚŘAD VLÁDY ČR ODBOR VLÁDNÍ AGENDY		
INDEX - 4 -03- 1998		
Č.J. 19/98	ÚTVAR VM	POČ. PR. 40

V Praze dne 3.března 1998

Vážený pane předsedo vlády,

v příloze zasílám materiál pro schůzi vlády „Návrh Legislativních pravidel vlády“ a žádám o jeho zařazení na program schůze vlády. Materiál je upraven podle výsledků porady ministrů konané dne 25.února 1998.

S pozdravem

Vážený pan
Ing. Josef Tošovský
předseda vlády
P r a h a

N á v r h

U s n e s e n í

vlády České republiky

ze dne 1998 č.

k návrhu Legislativních pravidel vlády

V l á d a

I. s c h v a l u j e Legislativní pravidla vlády, uvedená v příloze k tomuto usnesení;

II. u k l á d á

1. všem členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy, aby v rámci své působnosti zajistili dodržování Legislativních pravidel vlády podle bodu I. a vytvořili k tomu potřebné odborné a organizační předpoklady, stanovili vnitřním předpisem způsob součinnosti útvarů jimi řízených ministerstev a ostatních ústředních orgánů státní správy při přípravě věcných záměrů zákonů a návrhů právních předpisů;

2. ministryni spravedlnosti, ministru vnitra, ministru financí a ministru práce a sociálních věcí vytvořit nezbytné podmínky pro konání schůzí stálých pracovních komisí Legislativní rady vlády a pro výkon s tím spojených administrativních činností;

III. r u š í

a) usnesení vlády České socialistické republiky ze dne 31. března 1987 č. 71, jímž se schvalují Legislativní pravidla vlády České socialistické republiky, a bod V. usnesení vlády České republiky ze dne 11. září 1991 č. 335, kterým se tato legislativní pravidla mění,

b) usnesení vlády České republiky ze dne 17. května 1995 č. 288 o úpravě postupu při přípravě návrhů zákonů v souvislosti s přijetím zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a usnesení vlády České republiky ze dne 18. října 1995 č. 592, kterým se mění usnesení vlády České republiky ze dne 17. května 1995 č. 288;

IV. p o v ě ř u j e

a) předsedu vlády, aby předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu sdělil, že s ohledem na podklady, které jsou podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny zasílány spolu s vládním návrhem zákona Poslanecké sněmovně, nebudou již ministerstva vyhotovovat pro Poslaneckou sněmovnu poslanecké tisky vládního návrhu zákona,

b) ministra - předsedu Legislativní rady vlády projednat s předsedou Poslanecké sněmovny a s předsedou Senátu, aby legislativní útvary kanceláří obou komor Parlamentu při vypracovávání legislativně technických připomínek k návrhům zákonů vycházely z Legislativních pravidel vlády;

V. d o p o r u č u j e guvernérovi České národní banky postupovat při přípravě právních předpisů podle Legislativních pravidel vlády, uvedených v příloze k tomuto usnesení.

Provedou:

členové vlády

a vedoucí ostatních ústředních orgánů státní správy

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 1998 č.

Návrh

LEGISLATIVNÍ PRAVIDLA VLÁDY

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

Čl. 1

Předmět úpravy

(1) Vláda jako vrcholný orgán moci výkonné řídí činnost ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy a odpovídá za úroveň jí schvalovaných návrhů zákonů, návrhů zákonných opatření Senátu a nařízení vlády. Na legislativním procesu se podílí Legislativní rada vlády (dále jen „Legislativní rada“) jako poradní orgán vlády a stálé pracovní komise Legislativní rady (dále jen „stálé pracovní komise“).

(2) Účelem legislativních pravidel vlády (dále jen „legislativní pravidla“) je sjednotit postup ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy při přípravě právních předpisů a přispět ke zvýšení úrovně tvorby právního řádu.

(3) Legislativní pravidla upravují

- a) postup ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy při tvorbě a projednání věcných záměrů zákonů a navrhovaných právních předpisů,
- b) činnost Legislativní rady a stálých pracovních komisí,
- c) požadavky týkající se obsahu a formy připravovaných právních předpisů.

Čl. 2

Obecné požadavky na tvorbu právních předpisů

(1) Přípravě každého právního předpisu musí předcházet podrobná analýza právního a skutkového stavu. Její součástí je i zhodnocení nezbytnosti změny právního stavu, a nejsou-li určité vztahy právním předpisem dosud regulovány, zhodnocení nezbytnosti rozšíření právní regulace i na tyto vztahy.

- (2) Při přípravě právního předpisu je třeba dbát, aby právní předpis byl
- a) v souladu s právními předpisy vyšší právní síly a s nálezy Ústavního soudu a stal se organickou součástí celého právního řádu,
 - b) v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, včetně Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé (dále jen „Evropská dohoda“), a se závazky vzniklými na základě této dohody,
 - c) koncipován přehledně a formulován jednoznačně, srozumitelně, jazykově a stylisticky bezvadně.

(3) Za řádnou přípravu právního předpisu, včetně plnění závazků vyplývajících z Evropské dohody, odpovídá orgán, který jej vypracoval. Úkolem legislativních orgánů je zejména ověřit, zda navrhované právní předpisy odpovídají požadavkům stanoveným legislativními pravidly; k ověření plnění závazků vyplývajících z Evropské dohody si legislativní orgány zpravidla vyžadují stanovisko Ministerstva spravedlnosti.

ČÁST DRUHÁ

Příprava návrhu zákona

Hlava I

Věcný záměr zákona

Čl. 3

(1) Věcný záměr zákona (dále jen „věcný záměr“) vypracovávají ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy před vypracováním každého návrhu zákona, s výhradou uvedenou v odstavci 2. Předpokladem k tomu, aby věcný záměr byl vypracován a zaslán k projednání vládě je, že je obsažen ve schváleném plánu práce vlády.

(2) Věcný záměr se nevypracovává v případě, kdy

- a) má být vypracována novela zákona, jejímž účelem je provést méně významné změny stávajícího zákona; předpokladem je, že orgán, který má novelu zákona vypracovat, návrh na vypracování novely bez předchozího vypracování věcného záměru písemně odůvodní a vláda tento návrh v plánu práce vlády schválí, nebo
- b) vláda uloží mimo plán práce vlády vypracovat návrh zákona bez předchozího vypracování věcného záměru.

(3) Pokud vláda pověřila příslušného člena vlády koordinační a informační funkcí (dále jen „koordinační funkce“) ve vztahu k jinému ústřednímu orgánu státní správy, postupuje tento jiný ústřední orgán při vypracování věcného záměru v součinnosti

- a) s ministerstvem, v jehož čele je ministr pověřený koordinační funkcí, nebo
- b) s Úřadem vlády v případech, kdy je koordinační funkcí pověřen předseda vlády nebo ministr, který není pověřen řízením ministerstva, (dále jen „koordinující úřad“).

Čl. 4

(1) Věcný záměr obsahuje

- a) přehled právních předpisů, k nimž se věcný záměr váže, základní zásady, které jsou do nich zapracovány, a účel, který je jimi sledován; pokud je záměrem upravit oblast vztahů, která dosud právními předpisy upravena není, uvede se do věcného záměru tato skutečnost spolu s vymezením této oblasti vztahů,
- b) zhodnocení stávající právní úpravy nebo její příslušné části, zahrnující rozbor skutečného stavu, anebo rozbor stavu v oblasti, která dosud právními předpisy upravena není,
- c) návrh věcného řešení, z něhož musí být zřejmé, že
 1. navrhované řešení navazuje na provedené zhodnocení (písmeno b)),
 2. věc nelze řešit jinak než zákonnou úpravou,
 3. navrhované řešení je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z Evropské dohody,
- d) způsob promítnutí navrhovaného věcného řešení do právního řádu; z návrhu musí být zřejmé:
 1. který zákon nebo zákony a jaká ustanovení se navrhuje změnit, doplnit či zrušit, anebo zda se navrhuje vypracovat novou právní úpravu,
 2. jaká je základní představa o obsahu právních norem určených k provedení navrhovaného věcného řešení (písm. c) bod 1), vyjádřená stručně,
 3. zda navrhované právní řešení (body 1 a 2) je v souladu s ústavním pořádkem,
- e) předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhovaného věcného řešení, zejména nároky na státní rozpočet.

(2) Soulad navrhovaného řešení s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, se ve věcném záměru prokazuje tím, že zpracovatel uvede, které mezinárodní smlouvy se na danou oblast vztahují, jaký je jejich hlavní obsah a účel a jakým způsobem je v navrhovaném řešení obsah a účel

mezinárodních smluv promítnut. V opačném případě se uvede, že mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, se na danou oblast nevztahují.

(3) Soulad navrhovaného řešení se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z Evropské dohody se ve věcném záměru prokazuje tím, že zpracovatel uvede, které právní akty Evropských společenství se na danou oblast vztahují, jaké jsou jejich hlavní principy a rozsah, v jakém je navrhované řešení slučitelné s těmito právními akty; není-li navrhované řešení plně slučitelné s právními akty Evropských společenství, tato odchylka se odůvodní a zároveň se uvede představa o krocích směřujících k dosažení plné slučitelnosti. V opačném případě se uvede, že na danou oblast se právní akty Evropských společenství nevztahují.

(4) Z hlediska funkce věcného záměru je třeba obsah věcného záměru omezit jen na základní okruhy budoucí právní úpravy, řazené podle jejich obecnosti a důležitosti. V rámci těchto základních okruhů by měla být pokud možno dodržena struktura vyplývající z odstavce 1.

(5) U návrhu zákona o státním rozpočtu na příslušný rok věcný záměr nahrazuje zpráva k návrhu státního rozpočtu na příslušný rok.

Čl. 5

(1) Věcný záměr zašle orgán, který jej vypracoval, dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy k připomínkám těmto připomínkovým místům:

- a) ostatním ministerstvům (ministrům),
- b) jiným ústředním orgánům státní správy, pokud se jich, resp. jejich působnosti, věcný záměr přímo týká,
- c) Kanceláři prezidenta republiky, Kanceláři Poslanecké sněmovny, Kanceláři Senátu, Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, pokud se jich, resp. jejich působnosti, věcný záměr přímo týká.

Věcný záměr je podle jeho povahy účelné zaslat připomínkovým místům ve více výtiscích, Ministerstvu spravedlnosti se však věcný záměr zasílá vždy nejméně ve dvou výtiscích.

Věcný záměr se současně zašle odboru vládní legislativy Úřadu vlády (dále jen „odbor vládní legislativy“) na vědomí.

(2) Ministerstvo spravedlnosti jako připomínkové místo posuzuje věcný záměr i z hlediska slučitelnosti s Evropskou dohodou a s právem Evropských společenství. Za míru dosažené slučitelnosti a správnost údajů podle čl. 4 odst. 3 však odpovídá orgán, který věcný záměr vypracoval.

(3) Považuje-li to orgán, který věcný záměr vypracoval, za potřebné, zašle věcný záměr k připomínkám i dalším připomínkovým místům, zejména těm, jimž se návrh zákona zasílá k připomínkám v případech stanovených zákonem (§ 23 zákoníku práce), nebo mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

(4) Lhůta pro sdělení připomínek činí 15 pracovních dnů ode dne doručení věcného záměru, pokud orgán, který věcný záměr k připomínkám zasílá, nestanoví lhůtu delší.

(5) Projednání zprávy k návrhu státního rozpočtu na příslušný rok před jejím předložením vládě podléhá zvláštnímu režimu dohodnutému ministrem financí s ostatními správci kapitol.

(6) Připomínky sdělené připomínkovými místy, uvedenými v odstavci 1 písm. a) a b), musejí být formulovány jednoznačně a musí z nich být zřejmý účel, který je jimi sledován. K dosažení přehlednosti se připomínky člení na připomínky obecné a na připomínky k jednotlivým částem textu věcného záměru.

(7) Pokud připomínková místa, uvedená v odstavci 1 písm. a) a b), uplatňují připomínky, které považují za podstatné, vyjádří to u každé z těchto připomínek odpovídajícím slovním obratem, například „tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní“. Pokud orgán, který věcný záměr k připomínkám zaslal, takto označené připomínce nehodlá vyhovět, stává se tato připomínka předmětem rozporu. Ostatní, uvedeným způsobem neoznačené připomínky, mají povahu návrhu a pokud jim orgán, který věcný záměr zaslal k připomínkám, nevyhoví, nejsou považovány za předmět rozporu. Nemá-li připomínkové místo, uvedené v odstavci 1 písm. a) a b), k předloženému věcnému záměru připomínek, sdělí tuto skutečnost orgánu, který věcný záměr k připomínkám zaslal, ve lhůtě podle odstavce 4.

(8) Orgán, který věcný záměr k připomínkám zaslal, projedná s připomínkovými místy jimi uplatněné připomínky, pokud to považuje za potřebné. S připomínkovými místy, uvedenými v odstavci 1 písm. a) a b), je však nutno projednat vždy ty připomínky, které se staly předmětem rozporu. Při odstranění rozporu je třeba dbát, aby nevznikl rozpor s jiným připomínkovým místem. Nepodaří-li se rozpor vyřešit ani na úrovni příslušných členů vlády, nebo na úrovni člena vlády a vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy, který věcný záměr vládě předkládá, předloží se rozpor spolu s věcným záměrem k rozhodnutí vládě.

(9) Je-li zpracovatelem věcného záměru jiný ústřední orgán státní správy, dopracovává věcný záměr na základě připomínkového řízení tento jiný ústřední orgán v součinnosti s koordinujícím úřadem. Nepodaří-li se v těchto případech jinému ústřednímu orgánu státní správy rozpor vzniklý v připomínkovém řízení odstranit jednáním na nižší úrovni řízení, jedná, před předložením věcného záměru vládě, o vyřešení rozporu příslušný člen vlády, za účasti vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy. V ostatním platí obdobně odstavec 8 s tím, že případný rozpor mezi jiným ústředním orgánem státní správy a koordinujícím úřadem musí být vyřešen před předložením věcného záměru vládě.

(10) Dojde-li na základě výsledků připomínkového řízení k podstatné změně obsahu věcného záměru, zašle orgán, který jej vypracoval, věcný záměr znovu k připomínkám.

Čl. 6

(1) Věcný záměr zašle orgán, který jej vypracoval, dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy k připomínkám též České národní bance.

(2) Pokud Česká národní banka má k věcnému záměru zákona připomínky, které z hlediska své působnosti považuje za podstatné, a orgán, který věcný záměr k připomínkám zaslal, jim nehodlá vyhovět, stávají se tyto připomínky předmětem rozporu. Nepodaří-li se tento rozpor vyřešit před předložením věcného záměru k projednání vládě, uvede se v předkládací zprávě, která je součástí materiálu, jímž se věcný záměr předkládá k projednání vládě. V ostatním platí přiměřeně čl. 5 odst. 7 a 8.

Čl. 7

(1) Věcný záměr, upravený podle výsledků připomínkového řízení, zašle člen vlády k projednání vládě v počtu 40 výtisků. Je-li zpracovatelem věcného záměru jiný ústřední orgán státní správy než ministerstvo, zašle věcný záměr k projednání vládě člen vlády, kterého vláda pověřila ve vztahu k tomuto ústřednímu orgánu koordinační funkcí; vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy je v tomto případě spolupředkladatelem. Pokud vláda ve vztahu k některému jinému ústřednímu orgánu státní správy nepověřila žádného člena vlády koordinační funkcí, předkládá věcný záměr vládě přímo vedoucí tohoto jiného ústředního orgánu státní správy.

(2) Současně se zasláním věcného záměru vládě se věcný záměr zašle k zaujetí stanoviska Legislativní radě v počtu 20 výtisků. Legislativní

rada projedná věcný záměr ve lhůtě do 30 dnů. Stanovisko Legislativní rady je v rozsahu schváleném vládou součástí závěrů ze schůze vlády.

(3) Součástí materiálu, kterým se věcný záměr předkládá k projednání vládě, je i předkládací zpráva. Tato předkládací zpráva obsahuje

- a) stručné (obecné) vyjádření účelu sledovaného předloženým věcným záměrem,
- b) sdělení, zda a s kterými jinými ministerstvy (členy vlády), nebo jinými ústředními orgány státní správy byl věcný záměr vypracován ve spolupráci, pokud tuto spolupráci uložila vláda,
- c) sdělení, která připomínková místa, uvedená v čl. 5 odst. 1 písm. a) a b), nezaslala připomínky, resp. sdělení, že k předloženému věcnému záměru připomínky nemají ani ke dni, kdy byly práce na materiálu před jeho předložením vládě ukončeny,
- d) vymezení připomínky (popř. připomínek), která je předkládána vládě k projednání jako rozpor, jenž se nepodařilo vyřešit, a stanovisko orgánu, který je předkladatelem věcného záměru do vlády, k této připomínce,
- e) vymezení připomínky (popř. připomínek) zásadní povahy, uplatněné připomínkovými místy uvedenými v čl. 5 odst. 1 písm. c) a v čl. 5 odst. 3, již nebylo vyhověno s uvedením, který orgán připomínku uplatnil a z jakého důvodu jí nebylo vyhověno.

(4) Na základě vládou schváleného věcného záměru vypracuje příslušné ministerstvo (člen vlády), nebo jiný ústřední orgán státní správy návrh zákona.

Hlava II

Návrh zákona

Čl. 8

(1) Návrh zákona zašle orgán, který jej vypracoval, dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy k připomínkám

- a) připomínkovým místům uvedeným v čl. 5 odst. 1 a v čl. 6 odst. 1 a za podmínek v nich uvedených,
- b) připomínkovým místům, jimž se návrh zasílá k připomínkám v případech stanovených zákonem (§ 23 zákoníku práce), nebo mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Návrh zákona je podle jeho povahy účelné zaslat připomínkovým místům ve více výtiscích, Ministerstvu spravedlnosti se však návrh zákona zasílá vždy nejméně ve dvou výtiscích.

Návrh zákona se současně zašle odboru vládní legislativy na vědomí.

(2) Ministerstvo spravedlnosti jako připomínkové místo posuzuje návrh zákona i z hlediska jeho slučitelnosti s Evropskou dohodou a s právem Evropských společenství. Za míru dosažené slučitelnosti a správnost údajů podle čl. 4 odst. 3 však odpovídá orgán, který návrh zákona vypracoval.

(3) Považuje-li to orgán, který návrh zákona vypracoval, za potřebné, zašle návrh zákona k připomínkám i dalším připomínkovým místům.

(4) Lhůta pro sdělení připomínek činí 20 pracovních dnů ode dne doručení návrhu zákona, pokud orgán, který návrh zákona k připomínkám zasílá, nestanoví lhůtu delší.

(5) Lhůta pro sdělení připomínek uvedená v odstavci 4 neplatí, pokud vláda v případě podle čl. 3 odst. 2 písm. b) uloží vypracovat návrh zákona z důvodu naléhavosti v termínu, který neumožňuje lhůtu uvedenou v odstavci 4 dodržet. V tomto případě lhůtu pro sdělení připomínek stanoví orgán, který návrh zákona k připomínkám zasílá; tato lhůta však nesmí být kratší než 5 pracovních dnů.

(6) Lhůtu pro sdělení připomínek k návrhu zákona o státním rozpočtu na příslušný rok stanoví Ministerstvo financí; tato lhůta však nesmí být kratší než 10 pracovních dnů.

(7) Pro sdělení připomínek k návrhu zákona, jejich projednání a pro dopracování návrhu zákona na základě výsledků připomínkového řízení, včetně součinnosti jiného ústředního orgánu státní správy s koordinujícím úřadem, platí obdobně čl. 5 odst. 6 až 10 a čl. 6 odst. 2.

Čl. 9

(1) Součástí návrhu zákona je důvodová zpráva, která má obecnou část a zvláštní část.

(2) Obecná část důvodové zprávy obsahuje

- a) zhodnocení platného právního stavu,
- b) odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy,
- c) vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku,
- d) zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky,
- e) zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, její slučitelnosti s právními akty Evropských společenství a odůvodnění případných odchylek; zhodnocení se provede způsobem podle čl. 4 odst. 2 a 3,
- f) předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy, zejména nároky na státní rozpočet.

(3) Zvláštní část důvodové zprávy se člení podle jednotlivých paragrafů navrhovaného zákona, nebo v případě novely zákona podle jednotlivých článků a jednotlivých bodů novely. Výjimečně lze členit zvláštní část důvodové zprávy podle skupin paragrafů nebo podle skupin bodů novely. Zvláštní část důvodové zprávy obsahuje odůvodnění jednotlivých navrhovaných ustanovení zákona, vysvětlení jejich účelu, principů,

nezbytnosti, případně obsahuje i srovnání s platným právním stavem. Do odůvodnění jednotlivých navrhovaných ustanovení se nepřejímá text těchto ustanovení, ani text a argumentace obsažené v obecné části důvodové zprávy.

Čl. 10

(1) Návrh zákona, upravený podle výsledků připomínkového řízení, zašle příslušný člen vlády k projednání vládě v počtu 40 výtisků. Pro předložení návrhu zákona, jehož zpracovatelem je jiný ústřední orgán státní správy než ministerstvo, vládě platí obdobně čl. 7 odst. 1. Současně se návrh zákona zašle k projednání Legislativní radě v počtu 85 výtisků.

(2) Legislativní rada projedná návrh zákona předložený podle odstavce 1 ve lhůtě do 60 dnů.

(3) Je-li v návrhu zákona navrženo zrušit zákon (nebo jeho část), na základě něhož byly vydány prováděcí předpisy, je předkladatel povinen v samostatné části materiálu předložit návrh prováděcího předpisu, kterým budou uvedené prováděcí předpisy ke dni nabytí účinnosti nového zákona zrušeny; v úvodní větě tohoto návrhu prováděcího předpisu se uvede příslušný paragraf zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, na základě něhož bude prováděcí předpis vydán.

(4) Součástí materiálu, kterým se návrh zákona předkládá k projednání vládě a Legislativní radě, je i předkládací zpráva a dále návrh prováděcího předpisu (návrh nařízení vlády nebo návrh vyhlášky), pokud návrh zákona obsahuje zmocnění k vydání prováděcího předpisu a tento prováděcí předpis má nabýt účinnosti současně se zákonem, a text zákona nebo jeho části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění, jde-li o návrh novely zákona. Návrh prováděcího předpisu se v této fázi předkládá bez projednání v připomínkovém řízení a ve stálých pracovních komisích.

(5) Pro obsah předkládací zprávy platí obdobně čl. 7 odst. 3 s tím, že byl-li návrh zákona zaslán k připomínkám připomínkovým místům podle čl. 8 odst. 3, uveďte se zároveň, kterým z těchto připomínkových míst byl návrh zákona zaslán a jak bylo s jejich připomínkami naloženo. Pokud se návrh zákona odchyluje od věcného záměru schváleného vládou, uveďte se v předkládací zprávě tato odchylka a její odůvodnění.

(6) Pro vypracování textu zákona nebo jeho části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění (odstavec 4) platí tyto zásady:

- a) jde-li o novelu rozsáhlou, která se týká převážné části zákona, je základem pro další zpracování textu celý zákon v platném znění; nejde-li o takto rozsáhlou novelu a novela se týká jen omezené části zákona nebo jen jeho jednotlivého paragrafu, je základem pro další zpracování textu část zákona nebo jeho jednotlivý paragraf v platném znění. Vždy to však musí být taková část zákona v platném znění, aby navrženou novelu bylo možno posoudit v souvislostech obsažených v novelizovaném zákoně;
- b) do návrhu vypracovaného podle písmene a) se navržená novela promítne tak, že
 1. nově doplňované nebo vkládané ustanovení, včetně jednotlivých slov, se vyznačí tučným písmem a podtrženě. Pokud se vkládá odstavec, písmeno nebo bod, provede se zároveň odpovídající změna označení, resp. číslování;
 2. ustanovení, včetně jednotlivých slov, vypouštěné bez náhrady, se uvede do kulatých závorek a text se napíše kurzívou. Pokud se vypouští odstavec, písmeno nebo bod, provede se zároveň odpovídající případná změna označení, resp. číslování;
 3. dosavadní ustanovení, včetně jednotlivých slov, nahrazované jiným ustanovením, se uvede do kulatých závorek a text se napíše kurzívou. Bezprostředně za tímto textem se uvede tučným písmem a podtrženě nově navrhované ustanovení.

Čl. 11

(1) Návrh zákona, schválený vládou ve znění upraveném podle závěrů ze schůze vlády, je vládním návrhem zákona. Součástí vládního návrhu zákona je důvodová zpráva. Čistopis vládního návrhu zákona vyhotovuje orgán, v jehož čele je člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona vládě předložil. Koordinující úřad postupuje při vypracování čistopisu vládního návrhu zákona v součinnosti s jiným ústředním orgánem, pokud je tento ústřední orgán zpracovatelem návrhu zákona předloženého vládě členem vlády.

(2) Vládní návrh zákona v pěti vyhotoveních vlastnoručně podepisuje člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona vládě předložil.

(3) Vládní návrh zákona v pěti vyhotoveních, podepsaných způsobem podle odstavce 2, zašle člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který vládní návrh zákona podepsal, k podpisu předsedovi vlády. Plní-li koordinační funkci předseda vlády, předloží vládní návrh zákona předsedovi vlády k podpisu vedoucí Úřadu vlády. Přílohou dopisu, kterým se vládní návrh zákona zasílá předsedovi vlády, je rovněž

- a) návrh prováděcího předpisu, má-li prováděcí předpis nabýt účinnosti současně se zákonem,
- b) platné znění zákona nebo jeho části s vyznačením navrhovaných změn a doplnění, jde-li o návrh novely zákona,
- c) technický nosič dat (disketa) obsahující stejnopis vládního návrhu zákona (za jména podepsaných osob se připojí zkratka „v. r.“) a pokud to přichází v úvahu, i stejnopisy materiálů uvedených pod písmeny a) a b).

(4) Formální náležitosti vládního návrhu zákona předkládaného k podpisu předsedovi vlády jsou uvedeny v příloze č. 1 těchto legislativních pravidel.

(5) Vládní návrh zákona zasílá předseda vlády předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Čl. 12

Vrátí-li Poslanecká sněmovna vládě vládní návrh zákona k dopracování (§ 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb.), příslušný člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona vládě předložil, navrhne vládě další postup.

ČÁST TŘETÍ

Vypracování

prováděcích právních předpisů

Hlava I

Nařízení vlády

Čl. 13

(1) Návrh nařízení vlády zašle orgán, který jej vypracoval, dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy k připomínkám

- a) připomínkovým místům uvedeným v čl. 5 odst. 1, v čl. 6 odst. 1 a v čl. 8 odst. 1 písm. b) a za podmínek v nich uvedených,
- b) dalším připomínkovým místům určeným orgánem, který návrh nařízení vlády vypracoval, považuje-li to uvedený orgán s přihlédnutím k obsahu návrhu nařízení vlády za potřebné.

Návrh nařízení vlády se současně zašle odboru vládní legislativy na vědomí.

(2) Lhůta pro sdělení připomínek činí 15 pracovních dnů ode dne doručení návrhu nařízení vlády, pokud orgán, který návrh nařízení vlády k připomínkám zasílá, nestanoví lhůtu delší.

(3) Lhůta pro sdělení připomínek, uvedená v odstavci 2, neplatí, pokud vláda uloží mimo plán práce vlády vypracovat návrh nařízení vlády z důvodu naléhavosti v termínu, který neumožňuje lhůtu uvedenou v odstavci 2 dodržet. V tomto případě pro stanovení lhůty ke sdělení připomínek platí obdobně čl. 8 odst. 5.

(4) Lhůtu pro sdělení připomínek k návrhům nařízení vlády, kterými se

- a) pro účely důchodového pojištění stanoví všeobecný vyměřovací základ, přepočítací koeficient a upravují částky pro stanovení výpočtového základu,
 - b) zvyšují důchody nebo částky životního minima,
- stanoví orgán, který návrh nařízení vlády k připomínkám zasílá. Lhůta ke sdělení připomínek v případě podle písmene a) nesmí být kratší než 5 pracovních dnů a v případě podle písmene b) nesmí být kratší než 10 pracovních dnů.

(5) Pro sdělení připomínek k návrhu nařízení vlády, jejich projednání a pro dopracování návrhu nařízení vlády na základě výsledků připomínkového řízení, včetně součinnosti jiného ústředního orgánu státní správy s koordinujícím úřadem, platí obdobně čl. 5 odst. 6 až 10 a čl. 6 odst. 2.

Čl. 14

Součástí návrhu nařízení vlády je odůvodnění, které má obecnou část a zvláštní část. Obecná část obsahuje

- a) vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění jejích hlavních principů,
- b) zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním k jejímu vydání, je-li nařízení vlády navrhováno na základě tohoto zmocnění,

- c) zhodnocení platného právního stavu a odůvodnění nezbytnosti jeho změny, je-li navrhována novela nařízení vlády,
- d) předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované úpravy, zejména nároky na státní rozpočet.

Pro obsah zvláštní části odůvodnění platí obdobně čl. 9 odst. 3.

Čl. 15

(1) Návrh nařízení vlády, upravený podle výsledků připomínkového řízení, zašle příslušný člen vlády k projednání a schválení vládě v počtu 40 výtisků. Pro předložení návrhu nařízení vlády, jehož zpracovatelem je jiný ústřední orgán státní správy než ministerstvo, vládě, platí obdobně čl. 7 odst. 1. Současně se návrh nařízení vlády zašle k projednání Legislativní radě v počtu 85 výtisků.

(2) Součástí materiálu, kterým se návrh nařízení vlády předkládá vládě a Legislativní radě, je spolu s odůvodněním i předkládací zpráva; pro obsah předkládací zprávy platí obdobně čl. 7 odst. 3.

(3) Legislativní rada projedná předložený návrh nařízení vlády do 60 dnů.

(4) Čistopis nařízení vlády ve znění závěrů ze schůze vlády vypracuje orgán, v jehož čele je člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který vládě návrh nařízení vlády předložil. Čistopis nařízení vlády v pěti vyhotoveních vlastnoručně podepisuje člen vlády, který vládě návrh nařízení vlády předložil; vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh nařízení vlády vládě předložil, čistopis nařízení vlády nepodepisuje. V ostatním platí pro přípravu a vypracování čistopisu nařízení vlády a pro jeho předložení k podpisu předsedovi vlády přiměřeně čl. 11 odst. 1 až 3.

(5) Formální náležitosti nařízení vlády předkládaného k podpisu předsedovi vlády jsou uvedeny v příloze č. 2 těchto legislativních pravidel. Odůvodnění (čl. 14) se k čistopisům nařízení vlády nepřipojuje.

(6) V dopise, kterým člen vlády, vedoucí Úřadu vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy předkládá nařízení vlády k podpisu předsedovi vlády, zároveň uvede jméno a číslo telefonu zaměstnance určeného k provedení autorské korektury v redakci Sbírky zákonů. Po podpisu nařízení vlády předsedou vlády zašle žádost o uveřejnění nařízení vlády redakci Sbírky zákonů Úřad vlády.

Hlava II

Vyhláška

Čl. 16

(1) Návrh vyhlášky zašle orgán, který jej vypracoval, dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy anebo dopisem jejich náměstka k připomínkám

- a) připomínkovým místům uvedeným v čl. 5 odst. 1, v čl. 6 odst. 1 a v čl. 8 odst. 1 písm. b) a za podmínek v nich uvedených,
- b) dalším připomínkovým místům určeným orgánem, který návrh vyhlášky vypracoval, považuje-li to uvedený orgán s přihlédnutím k obsahu návrhu vyhlášky za potřebné.

(2) Lhůta pro sdělení připomínek činí 15 pracovních dnů ode dne doručení návrhu vyhlášky, pokud orgán, který návrh vyhlášky k připomínkám zasílá, nestanoví lhůtu delší.

(3) Lhůtu pro sdělení připomínek k návrhu vyhlášky, kterou se provádí usměrňování tvorby cen (cenová regulace), stanoví orgán, který návrh vyhlášky k připomínkám zasílá. Lhůta ke sdělení připomínek nesmí být kratší než 5 pracovních dnů.

(4) Součástí návrhu vyhlášky je odůvodnění, které lze k zajištění jeho přehlednosti členit na obecnou a zvláštní část; v ostatním pro obsah odůvodnění platí obdobně čl. 14.

(5) Návrh vyhlášky, upravený podle výsledků připomínkového řízení, zašle orgán, který jej vypracoval, dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy, anebo dopisem jejich náměstků, v potřebném počtu výtisků všem stálým pracovním komisím se žádostí o sdělení stanoviska k návrhu vyhlášky.

Návrh vyhlášky se současně zašle odboru vládní legislativy na vědomí.

(6) Má-li orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, za to, že s přihlédnutím k obsahu návrhu vyhlášky postačí, aby k návrhu vyhlášky zaujaly stanovisko jen některé ze stálých pracovních komisí, požádá odbor vládní legislativy o určení stálých pracovních komisí, které mají návrh vyhlášky projednat, a současně zašle odboru vládní legislativy návrh vyhlášky v počtu 25 výtisků.

(7) Stálá pracovní komise sdělí stanovisko k návrhu vyhlášky orgánu, který návrh vyhlášky vypracoval, nejpozději do 30 pracovních dnů; současně zašle své stanovisko odboru vládní legislativy na vědomí.

(8) Pokud orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, nesouhlasí se stanoviskem komise v té jeho části, v níž se namítá

- a) překročení zákonného zmocnění k vydání vyhlášky nebo jiný rozpor navrhované vyhlášky s právním předpisem vyšší právní síly,
- b) nesrozumitelnost nebo vnitřní rozpornost navrhovaného textu vyhlášky, nebo
- c) nedodržení legislativně technických požadavků na tvorbu právních předpisů (část sedmá těchto legislativních pravidel),

předloží věc ke stanovisku Legislativní radě, která ji projedná na své nejbližší schůzi.

(9) Pokud orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, nesouhlasí se stanoviskem Legislativní rady zaujatým podle odstavce 8, předloží věc ke stanovisku vládě.

(10) Návrh vyhlášky upravený podle stanovisek stálých pracovních komisí, popřípadě podle stanoviska Legislativní rady, se předloží k podpisu členovi vlády nebo vedoucímu jiného ústředního orgánu státní správy. Současně se mu předloží k informaci stanoviska, která k tomuto návrhu vyhlášky zaujaly stálé pracovní komise, popřípadě Legislativní rada.

(11) Žádost o uveřejnění vyhlášky zasílá redakci Sbírky zákonů ministerstvo nebo jiný ústřední orgán státní správy. K žádosti se připojí 2 vyhotovení schválené vyhlášky opatřená za textem vyhlášky vlastnoručním podpisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy. V žádosti se zároveň uvede jméno a číslo telefonu zaměstnance určeného k provedení autorské korektury v redakci Sbírky zákonů; je-li vyhláška vydávána na základě zákonného zmocnění, které vyžaduje, aby byla vydána například „v dohodě“ nebo „po projednání“ s jiným orgánem, uvede se v žádosti rovněž, že tento požadavek byl splněn.

ČÁST ČTVRTÁ

Příprava právních předpisů ve zvláštních případech

Čl. 17

(1) Je-li vyhlášen stav legislativní nouze a návrh zákona má být projednán ve zkráceném jednání (§ 99 zákona č. 90/1995 Sb.), platí pro přípravu tohoto návrhu zákona následující výjimky:

a) návrh zákona se vypracovává bez předchozího věcného záměru,

- b) návrh zákona vypracovává v případech, kdy je jinak k tomu příslušný jiný ústřední orgán státní správy, vládou určené ministerstvo,
- c) návrh zákona se zašle k připomínkám připomínkovým místům uvedeným v čl. 5 odst. 1, v čl. 6 odst. 1 a v čl. 8 odst. 1 písm. b) a za podmínek v nich uvedených; považuje-li to orgán, který návrh zákona vypracoval, za potřebné, zašle návrh zákona k připomínkám i dalším připomínkovým místům. Lhůtu pro sdělení připomínek stanoví člen vlády, který návrh zákona k připomínkám zašle,
- d) k návrhu zákona předloženému vládě zaujímá stanovisko předseda Legislativní rady.

(2) Vládní návrh zákona zasílá předseda vlády předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu a současně k informaci prezidentu republiky.

Čl. 18

Vyžaduje-li rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů o akcích k zajištění mezinárodního míru a bezpečnosti neodkladné přijetí zákona (§ 100 zákona č. 90/1995 Sb.), platí pro přípravu návrhu zákona obdobně čl. 17.

Čl. 19

Pro přípravu zákonného opatření Senátu (čl. 33 Ústavy České republiky) platí legislativní pravidla přiměřeně; nepoužije se však část druhá hlava I.

ČÁST PÁTÁ

Příprava stanoviska vlády

k návrhům zákonů, jejichž předkladatelem není vláda

Čl. 20

(1) Požádá-li předseda Poslanecké sněmovny vládu o vyjádření k návrhu zákona, jehož předkladatelem není vláda, předkládá vládě návrh stanoviska vlády k tomuto návrhu zákona ministr - předseda Legislativní rady.

(2) Před vypracováním návrhu stanoviska vlády požádá ministr - předseda Legislativní rady další členy vlády, popřípadě vedoucí jiných ústředních orgánů státní správy, jejichž působnosti se obsah návrhu zákona týká, o vyjádření ve lhůtě jím určené.

(3) Vyjádření dožádaného člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy musí obsahovat jednoznačné stanovisko k předloženému návrhu zákona (souhlas nebo nesouhlas) a v návaznosti na to hlavní věcné argumenty odůvodňující toto stanovisko.

(4) Součástí materiálu, kterým se návrh stanoviska vlády k návrhu zákona podle odstavce 1 předkládá vládě, je i předkládací zpráva. Pro její obsah platí přiměřeně čl. 7 odst. 3 písm. a) a c) s tím, že do předkládací zprávy se rovněž uvede, ve kterých směrech nebylo vyjádření podle odstavce 3 v návrhu stanoviska vlády využito a z jakých důvodů.

ČÁST ŠESTÁ

Legislativní orgány

Hlava I

Legislativní rada

Čl. 21

(1) Předsedu Legislativní rady jmenuje a odvolává vláda. Místopředsedy a další členy Legislativní rady jmenuje a odvolává na návrh předsedy Legislativní rady vláda.

(2) Legislativní rada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. K přijetí stanoviska je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů Legislativní rady, při rovnosti hlasů je rozhodující hlas jejího předsedy nebo místopředsedy pověřeného řízením schůze Legislativní rady.

(3) Legislativní rada

- a) zaujímá stanoviska pro vládu k věcným záměrům, k návrhům zákonů a k návrhům nařízení vlády,
- b) zaujímá pro vládu stanoviska v dalších věcech, jestliže o to vláda požádá,
- c) zaujímá stanovisko v případě uvedeném v čl. 16 odst. 8.

(4) Předseda Legislativní rady může výjimečně rozhodnout, že namísto stanoviska Legislativní rady bude vypracováno stanovisko předsedy Legislativní rady, zejména jde-li o právní úpravu časově naléhavou nebo jednoduchou, anebo jde-li o případy podle čl. 5 odst. 5, čl. 8 odst. 5 a 6 a čl. 13 odst. 3 a 4.

Čl. 22

(1) Schůze Legislativní rady, na níž je projednáván věcný záměr, návrh zákona nebo návrh nařízení vlády, se zúčastní člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který věcný záměr, návrh zákona nebo návrh nařízení vlády Legislativní radě předložil, nebo jeho náměstek. Pokud věcný záměr, návrh zákona nebo návrh nařízení vlády předložil Legislativní radě člen vlády, kterého vláda pověřila ve vztahu k jinému ústřednímu orgánu státní správy koordinační funkcí, zúčastní se schůze Legislativní rady rovněž vedoucí tohoto jiného ústředního orgánu nebo jeho náměstek, jestliže je tento ústřední orgán zpracovatelem věcného záměru, návrhu zákona nebo návrhu nařízení vlády. Schůze Legislativní rady se mohou zároveň zúčastnit odborní zaměstnanci orgánu, který návrh zákona nebo návrh nařízení vlády zpracoval, a odborní zaměstnanci orgánu, v jehož čele je člen vlády, který vládě předložil věcný záměr, návrh zákona nebo návrh nařízení vlády, jejichž zpracovatelem je jiný ústřední orgán státní správy.

(2) Legislativní rada nebo předseda Legislativní rady ve stanovisku k věcnému záměru, k návrhu zákona nebo k návrhu nařízení vlády, které byly předloženy vládě a současně Legislativní radě, doporučí vládě

- a) schválit je v předloženém znění,
- b) schválit je ve znění úprav navržených v tomto stanovisku, nebo
- c) neschválit je a vrátit předkladateli buď k dopracování z důvodů uvedených v tomto stanovisku, anebo s tím, že předložený návrh právní úpravy není nezbytný.

(3) Stanovisko Legislativní rady nebo stanovisko předsedy Legislativní rady, zaujaté k věcnému záměru, k návrhu zákona nebo k návrhu nařízení vlády, které byly předloženy vládě a současně Legislativní radě, je v rozsahu schváleném vládou součástí závěrů ze schůze vlády.

Hlava II

Stálé pracovní komise

Čl. 23

Předseda Legislativní rady zřizuje stálé pracovní komise pro hlavní úseky právního řádu a jmenuje a odvolává předsedu a další členy těchto komisí.

Čl. 24

(1) Stálé pracovní komise

- a) zaujímají stanovisko pro Legislativní radu k návrhům zákonů a k návrhům nařízení vlády,
- b) zaujímají stanovisko k návrhům vyhlášek (čl. 16 odst. 5 až 7).

(2) Schůze stálé pracovní komise, na níž je projednáván návrh zákona, návrh nařízení vlády nebo návrh vyhlášky se za orgán, který návrh právního předpisu vypracoval, zúčastní zpravidla ředitel legislativního odboru a ředitel odboru, v němž byl návrh právního předpisu vypracován, a mohou se zároveň zúčastnit další odborní zaměstnanci uvedeného orgánu. Není-li účast ředitelů odborů na schůzi stálé pracovní komise možná, zúčastní se schůze stálé pracovní komise jimi určení zástupci.

ČÁST SEDMÁ
Legislativně technické požadavky

Hlava I
Členění právního předpisu

Čl. 25

Členění právního předpisu, s výjimkou novely,
na části, hlavy, díly, oddíly a jejich označování

(1) Rozsáhlejší právní předpis, s výjimkou novely, lze členit na části. Části lze členit na hlavy, hlavy na díly a díly na oddíly.

(2) Části, hlavy, díly a oddíly podle odstavce 1 se označují takto:

a) je-li právní předpis členěn na části

„ČÁST PRVNÍ“, „ČÁST DRUHÁ“, „ČÁST TŘETÍ“ atd.,

b) je-li část členěna na hlavy

„Hlava I“, „Hlava II“, „Hlava III“ atd.,

c) je-li hlava členěna na díly

„Díl 1“, „Díl 2“, „Díl 3“ atd.,

d) je-li díl členěn na oddíly

„Oddíl 1“, „Oddíl 2“, „Oddíl 3“ atd.

(3) Člení-li se právní předpis podle odstavce 1, označují se části v souvislém pořadí, stejně jako hlavy v rámci částí, díly v rámci hlav a oddíly v rámci dílů.

Čl. 26

Členění právního předpisu, s výjimkou ústavního zákona a novely,
na paragrafy, odstavce, pododstavce, body a jejich označování

(1) Každý právní předpis, s výjimkou ústavního zákona a novely, se člení na paragrafy. Paragraf lze členit na odstavce, odstavce na pododstavce

a pododstavce na body. Text paragrafu, který není členěn na odstavce, lze členit na pododstavce a pododstavce na body.

(2) Paragraf se označuje paragrafovou značkou (§) a arabskou číslicí bez tečky, umístěnými nad textem paragrafu uprostřed; číslice se u paragrafových značek uvádějí v souvislém pořadí. Nově vkládaný paragraf se označuje číslicí shodnou s číslicí paragrafu, za který se nový paragraf vkládá s tím, že k číslici vkládaného paragrafu se připojí malé písmeno „a“. Obdobně se postupuje, je-li za stávající paragraf vkládáno najednou nebo postupně více nových paragrafů (např. jsou-li za stávající § 2 vkládány nové paragrafy, označují se takto: „§ 2a“, „§ 2b“, „§ 2c“ atd.).

(3) Odstavce se na začátku označují arabskou číslicí bez tečky v kulatých závorkách; odstavce se číslují v souvislém pořadí.

(4) Pododstavce se na začátku označují malými písmeny a kulatou závorkou (poloviční závorkou); písmena se uvádějí v abecedním pořadí s tím, že písmena ch, q a písmena s háčkem, kroužkem nebo čárkou se k označení pododstavců nepoužívají. Jsou-li všechna písmena vyčerpána, použijí se zdvojená písmena v abecedním pořadí, například „aa“, „bb“, „cc“ atd.

(5) Body se na začátku označují arabskými číslicemi s tečkou; číslice označující body se uvádějí v souvislém pořadí.

(6) Pododstavce nebo body se oddělují čárkou; pokud však text pododstavce nebo bodu je samostatnou větou v jazykovém (nikoliv legislativním) smyslu, oddělují se středníkem. V textu následujícím za označením pododstavce nebo bodu se uvádí malé počáteční písmeno.

(7) Z odstavců 1 až 6 vyplývá například toto členění právního předpisu:

„§ 1

(1)

(2)

(3)

§ 1a

.....

a),

b)

1.;

2.;

3.".

98

Čl. 27

Členění ústavního zákona

(1) Ústavní zákon se člení na články. Článek se označuje zkratkou „Čl.“ a arabskou číslicí bez tečky, umístěnými nad textem článku uprostřed. Číslice se u zkratky „Čl.“ uvádějí v souvislém pořadí, například:

„Čl. 1

.

Čl. 2

.

Čl. 3".

(2) Pro členění ústavního zákona na části, hlavy, díly, oddíly a pro jejich označování platí obdobně čl. 25 a pro členění článků na odstavce, pododstavce a body a pro jejich označování platí obdobně čl. 26 odst. 1, 3 až 6.

Čl. 28

Členění novely

(1) Novela se člení na články. Článek se označuje zkratkou „Čl.“ a římskou číslicí bez tečky, umístěnými nad textem článku uprostřed; číslice se u zkratky „Čl.“ uvádějí v souvislém pořadí.

(2) Článek novely, v němž je novelizováno více ustanovení právního předpisu, se člení na body.

(3) Článek novely obsahující přechodná ustanovení ve vztahu k novelizovaným ustanovením právního předpisu, popřípadě článek novely obsahující ustanovení o nabytí účinnosti novely, lze členit na body.

(4) Body podle odstavců 2 a 3 se označují arabskými číslicemi s tečkou; číslice označující body se uvádějí v souvislém pořadí. V textu následujícím za označením bodu se uvádí velké počáteční písmeno.

(5) Je-li novela právního předpisu obsažena v právním předpisu, který upravuje i jiné věci, anebo obsahuje-li právní předpis pouze novely více právních předpisů, člení se takový právní předpis na části.

(6) Upravuje-li právní předpis i jiné věci než je novela právního předpisu, člení se jeho obsah takto:

- a) část první obsahuje úpravu jiných věcí, než je novela. Tato část se člení na paragrafy a lze ji členit na hlavy, hlavy na díly a díly na oddíly, paragrafy lze členit na odstavce, odstavce na pododstavce a pododstavce na body. V závěru této části lze uvést přechodná ustanovení, která se týkají jejího obsahu, a ustanovení zrušovací;
- b) další část nebo části, z nichž každá obsahuje novelu jednoho právního předpisu, se člení tak, že pod nadpis příslušné části se uvede paragraf, jehož číselné označení navazuje na předchozí paragraf; tento paragraf se nečlení způsobem podle čl. 26, ale navrhuje-li se novelizovat více ustanovení právního předpisu, člení se na body. Má-li právní úprava obsahovat přechodné ustanovení ve vztahu k novelizovaným ustanovením právního předpisu nebo zmocnění k vyhlášení úplného znění novelizovaného zákona, upraví se tyto skutečnosti zpravidla v rámci téže části zákona samostatně v následujících paragrafech;
- c) poslední část obsahuje ustanovení o nabytí účinnosti zákona. Pod nadpisem této části se uvede paragraf, jehož číselné označení navazuje

na předchozí paragraf a v něm se stanoví den, k němuž návrh zákona nabývá účinnosti.

(7) Obsahuje-li právní předpis pouze novely více právních předpisů, pro jeho obsah platí obdobně odstavec 6 písm. b) a c) s tím rozdílem, že namísto paragrafů se v souvislém pořadí uvádějí články.

(8) V případech podle odstavců 6 a 7 platí pro označování částí, hlav, dílů, oddílů, paragrafů, odstavců, pododstavců, bodů obdobně čl. 26 odst. 2, 3, 4 a 5, pro případné členění článku na body platí obdobně odstavce 2 a 3 a pro označování článků a bodů platí obdobně odstavce 1 a 4.

Čl. 29

Příloha k právnímu předpisu

(1) Je-li to vhodné k dosažení přehlednosti právního předpisu, může být část právní úpravy obsažena v příloze k právnímu předpisu, nejde-li o ústavní zákon. V příloze se zpravidla uvádějí i tabulky, grafická znázornění, kresby, mapy a podobně. Příloha je součástí právního předpisu.

(2) Text přílohy k právnímu předpisu se uvádí za textem právního předpisu na samostatné stránce či stránkách. V pravém horním rohu první stránky každé přílohy se příloha označí například takto:

„Příloha k zákonu č. .../... Sb.“.

Je-li příloh více, označí se například takto:

„Příloha č. 1 k zákonu č. .../... Sb.“.

Příloha č. 2 k zákonu č. .../... Sb.“.

(3) Přílohu lze členit na body a body na podbody. Body se uvádějí na začátku textu a označují se arabskou číslicí s tečkou; číslice označující body se uvádějí v souvislém pořadí. V textu následujícím za označením bodu se uvádí velké počáteční písmeno. Podbody se na začátku označují malými písmeny; v ostatním platí obdobně čl. 26 odst. 4.

(4) Jiný text, určený například k informaci, se v podobě přílohy k právnímu předpisu nepřipojuje, s výjimkou případu, kdy jde o značně rozsáhlou právní úpravu. Za takovou právní úpravu je vhodné pro informaci připojit přehled o jejím obsahu.

Hlava II

Nadpisy v právních předpisech

Čl. 30

Základní ustanovení

(1) Součástí nadpisu právního předpisu je název právního předpisu. Název právního předpisu má stručně a výstižně vyjádřit hlavní obsah právního předpisu. Pokud se nelze vyhnout názvu delšímu, je vhodné pro potřebu slovní citace právního předpisu připojit na konci názvu v závorce ještě zkrácený název, například „Nařízení vlády, kterým se vydává celní sazebník a kterým se stanoví sazby dovozního cla pro zboží pocházející z rozvojových a nejméně rozvinutých zemí a podmínky pro jejich uplatnění (celní sazebník)".

(2) Nadpis právního předpisu se uvádí nad textem právního předpisu uprostřed.

(3) Části, hlavy, díly a oddíly mají vždy nadpisy. Jejich nadpisy mají stručně a výstižně vyjádřit jejich obsah. Nadpisy jsou soustředěny pod označením částí, hlav, dílů a oddílů.

(4) Člení-li se právní předpis na části a ty případně na hlavy, hlavy na díly a díly na oddíly, napíše se text nadpisu části velkými písmeny, nejde-li o část, v níž je obsažena novela právního předpisu; text nadpisu hlav, dílů a oddílů se napíše malými písmeny s velkým počátečním písmenem.

(5) Paragrafy, v případě ústavního zákona články, lze opatřit nadpisy. Jejich nadpisy jsou soustředěny buď pod označením paragrafu či článku nebo nad ním; text nadpisu se napíše malými písmeny s velkým počátečním písmenem.

(6) Je-li nadpis umístěn nad označením paragrafu nebo článku, znamená to, že jde o společný nadpis (skupinový nadpis) pro skupinu paragrafů či článků, která končí paragrafem nebo článkem, jenž bezprostředně předchází paragrafu či článku, nad nímž je umístěn další skupinový nadpis. Pokud se od počátku právního předpisu nebo v jeho průběhu zvolí forma společného nadpisu, je třeba z uvedené funkce společného nadpisu vycházet při umisťování nadpisů paragrafů nebo článků až do paragrafu nebo článku, který je v právní úpravě poslední. Je-li právní předpis členěn na části, hlavy, díly, oddíly, je třeba skupinový nadpis umisťovat tak, aby jeho funkce nepřesáhla část, hlavu, díl či oddíl.

(7) Pokud se v právním předpisu použijí nadpisy pod označením paragrafu nebo článku, není nutno používat tyto nadpisy v celé právní úpravě; v tomto případě by však nadpisy měly být použity v uceleném úseku právní úpravy, například v rámci hlavy, dílu, oddílu nebo u paragrafů nadepsaných zároveň skupinovým nadpisem. Při použití skupinového nadpisu mohou být jednotlivé paragrafy či články nadepsány nadpisem umístěným pod označením paragrafu nebo článku.

(8) Součástí nadpisu paragrafu prováděcího předpisu (nařízení vlády, vyhláška) může být i odkaz na paragraf zákona, k jehož provedení příslušný paragraf prováděcího právního předpisu slouží. Odkaz se vyjádří tímto textem:

„(K § ...zákona)“; tento text se umístí pod označení příslušného paragrafu prováděcího právního předpisu a je-li pod označením paragrafu prováděcího právního předpisu umístěn nadpis podle odstavce 5, umístí se odkaz pod tento nadpis.

(9) Na konci textu nadpisů se neuvádí tečka.

Čl. 31

Nadpis zákona

(1) Nadpis zákona zní:

a) jde-li o ústavní zákon

„Ústavní zákon

ze dne1998

.....”

(název ústavního zákona)

b) jde-li o zákon

„Zákon

ze dne1998

.....”

(název zákona)

c) jde-li o zákon, který obsahuje pouze novelu jiného dosud
nenovelizovaného zákona nebo jiných dosud nenovelizovaných zákonů

„Zákon

ze dne1998,

kterým se mění zákon č. .../... Sb., o, zákon č. .../... Sb.,
o a zákon č. .../... Sb., o"

d) jde-li o zákon, který obsahuje pouze novelu jiného zákona nebo jiných
zákonů, které již byly novelizovány

„Zákon

ze dne1998,

kterým se mění zákon č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších
předpisů, a zákon č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů"

e) jde-li o zákon, který obsahuje pouze novely většího počtu zákonů, lze uvést například i tento nadpis:

„Zákon
ze dne1998,
kterým se mění některé zákony v oblasti (nebo na úseku)“

f) jde-li o zákon, který upravuje i jiné věci než novelu jiného zákona či zákonů

„Zákon
ze dne1998
o a o změně zákona č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů“.

(2) Cituje-li se v nadpisu zákon, který byl dosud novelizován pouze jednou, použije se obratu „, ve znění zákona č. .../... Sb.“. Cituje-li se v nadpisu zákon, který byl novelizován vícekrát, použije se obratu „, ve znění pozdějších předpisů“.

(3) Cituje-li se v nadpisu zákon, který byl novelizován jinými zákony a byl rovněž změněn nálezem Ústavního soudu, nelze obratu „ve znění pozdějších předpisů“ použít a je třeba citovat všechny novely i nález Ústavního soudu; použije se např. tohoto obratu „ve znění zákona č. .../....Sb., zákona č. .../.... Sb. a nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. .../.... Sb. Nález Ústavního soudu se však v nadpisu zákona necituje, pokud již byl promítnut do novely zákona.

(4) Pokud je v názvu zákona, kterým se novelizuje jiný zákon, použit obrat „kterým se mění“ nebo „o změně“, rozumí se tím nahrazení stávajícího ustanovení zákona jiným ustanovením, zrušení stávajícího ustanovení zákona bez náhrady i vložení nebo doplnění nového ustanovení do stávajícího zákona.

Čl. 32

Nadpis nařízení vlády

(1) Nadpis nařízení vlády zní:

- a) „Nařízení vlády
ze dne1998
o"

b) jde-li o nařízení vlády, které obsahuje novelu jiného nařízení vlády

- „Nařízení vlády
ze dne1998,
kterým se mění nařízení vlády č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších
předpisů".

(2) O citaci jedné novely či novel v nadpisu nařízení vlády platí obdobně čl. 31 odst. 2. O obratu „kterým se mění" v názvu nařízení vlády platí obdobně čl. 31 odst. 4.

Čl. 33

Nadpis vyhlášky

(1) Nadpis vyhlášky zní:

- a) „Vyhláška
Ministerstva
ze dne1998
o"

b) jde-li o vyhlášku, která obsahuje novelu jiné vyhlášky

- „Vyhláška
Ministerstva
ze dne1998,

kteou se mění vyhláška Ministerstvač. .../... Sb., o, ve
znění pozdějších předpisů".

(2) O citaci jedné novely či novel v nadpisu vyhlášky platí obdobně
čl. 31 odst. 2. O obratu „kteou se mění" v názvu vyhlášky platí obdobně
čl. 31 odst. 4.

Čl. 34

Nadpisy částí zákona, který obsahuje kromě novely
i úpravu jiných věcí nebo obsahuje pouze novely jiných zákonů

(1) V nadpisu části první zákona v případech podle čl. 28 odst. 6 a 7
se uvede text, který vyjadřuje obsah právní úpravy jiných věcí než novely
a který odpovídá příslušnému textu v názvu zákona.

(2) Nadpis části zákona, která obsahuje novelu jiného zákona, se
v případech podle čl. 28 odst. 6 a 7 uvede například v tomto znění:
„Změna zákona č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů".

(3) O citaci jedné novely či novel v nadpisu části zákona platí obdobně
čl. 31 odst. 2.

Čl. 35

Nadpis přílohy k právnímu předpisu

Nadpis přílohy k právnímu předpisu vyjadřuje stručně a výstižně hlavní
obsah této přílohy. Umisťuje se nad textem přílohy uprostřed.

Hlava III

Úvodní věty v právních předpisech

Čl. 36

Úvodní věta zákona

(1) Návrh zákona se uvozuje touto větou:

a) jde-li o ústavní zákon

„Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:"

b) jde-li o zákon

„Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:".

(2) Návrh zákonného opatření Senátu se uvozuje touto větou: „Senát se usnesl na tomto zákonném opatření:".

(3) Úvodní věta se uvádí pod nadpis zákona (zákonného opatření).

(4) Je-li ústavní zákon nebo zákon uvozen preambulí, zapracuje se obsah úvodní věty podle odstavce 1 do preambule v jejím závěru.

Čl. 37

Úvodní věta nařízení vlády

(1) Úvodní věta nařízení vlády zní:

a) je-li nařízení vlády vydáváno podle zmocnění v zákoně k jeho vydání

„Vláda nařizuje podle § ...zákona č. .../... Sb., o:"

b) je-li nařízení vlády vydáváno k provedení zákona bez zvláštního zmocnění v zákoně k jeho vydání nebo jde o nařízení vlády, které provádí zákon ve větším rozsahu, než to vyplývá ze zmocnění v zákoně k jeho vydání

„Vláda nařizuje k provedení zákona č. .../... Sb., o, ve znění zákona č. .../... Sb. a zákona č. .../... Sb.:".

(2) Úvodní věta se uvádí pod nadpis nařízení vlády.

Čl. 38

Úvodní věta vyhlášky

(1) Úvodní věta vyhlášky zní:

- a) „Ministerstvo (Český úřad) stanoví podle § ... zákona č. .../... Sb.,
o“;
- b) „Ministerstvo a Ministerstvo stanoví podle § ... zákona č. .../... Sb.,
o“; nebo
- c) „Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem stanoví podle § ... zákona
č. .../... Sb., o“.

(2) Úvodní věta se uvádí pod nadpis vyhlášky.

Hlava IV

Některé požadavky na obsah
právního předpisu

Čl. 39

Základní ustanovení

(1) Právní předpis obsahuje pouze ustanovení normativní povahy.

(2) Paragraf, u ústavního zákona článek, má obsahovat ustanovení, která se týkají pouze téže věci. Přednost je třeba dát krátkým paragrafům či článkům. Pokud by v paragrafu nebo článku mělo být nahromaděno více odstavců (například více než 10), je třeba v zájmu přehlednosti dát přednost rozdělení právní úpravy téže věci na více paragrafů či článků.

(3) Obsah rozsáhlého právního předpisu je vhodné k dosažení jeho přehlednosti členit na části nebo hlavy, popřípadě dále na díly a oddíly. Je-li právní předpis takto členěn, musí části, hlavy, díly a oddíly obsahovat ucelené úseky právního předpisu.

(4) V témže zákoně, pokud výjimečně nejde o zákon obsahující kromě jiných věcí i novelu jiného právního předpisu, nelze upravovat věci různorodé, které spolu bezprostředně nesouvisejí.

(5) Zákonem nelze měnit nařízení vlády nebo vyhlášku; nařízením vlády nelze měnit vyhlášku.

(6) Nařízení vlády, jako prováděcí předpis k zákonu, může obsahovat pouze právní normy, které nepřekračují meze zákona, k jehož provedení je vydáno, a které tento zákon provádí. Do nařízení vlády se nepřejímají ustanovení prováděného zákona. Nařízení vlády nesmí nově upravovat věci, jejichž úprava patří do zákona. Pokud je nezbytné tyto věci upravit, je třeba navrhnout přímou novelu zákona.

(7) Vyhláška, jako prováděcí předpis k zákonu, může být vydána pouze na základě výslovného zmocnění v zákoně k jejímu vydání a může obsahovat pouze právní normy, kterými nejsou překračovány meze tohoto zmocnění. V ostatním platí obdobně odstavec 6.

Čl. 40

Terminologie v právním předpisu

(1) Právní předpis musí být terminologicky jednotný. Zároveň je třeba dbát souladu s terminologií použitou v navazujících a souvisejících právních předpisech různé právní síly. Je-li nutné uvést nový právní termín, je třeba jej v právním předpise blíže vymežit.

(2) Při tvorbě právního předpisu je nutno respektovat všeobecně uznávaný význam slov. Jestliže není možné se vyhnout použití slova s více významy, musí být z právního předpisu jasné, v jakém významu se slovo používá.

(3) Cizích slov lze použít jen výjimečně, jsou-li součástí užívané právní terminologie, nebo užívá-li se jich běžně v jazyce upravovaného oboru a nelze je dost vhodně nahradit českým pojmem.

(4) V textu právního předpisu se používá oznamovacího způsobu přítomného času, zpravidla jednotného čísla; pozorně je třeba používat výrazů, které mají totožný tvar ve dvou, popřípadě více pádech.

Čl. 41

Použití slov „obdobně“ a „přiměřeně“

(1) Slovo „obdobně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu. Používá se například obratu „Pro platí obdobně § ... odst. ...“.

(2) Slova „přiměřeně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu lze použít výjimečně; vyjadřuje volnější vztah mezi tímto ustanovením a vymezenými právními vztahy. Používá se například obratu „Pro platí přiměřeně § ... odst. ...“.

Čl. 42

Vyjádření variant

Varianty se vyjadřují spojkami „nebo“ a „anebo“, před nimiž se dělá čárka. Při více možnostech se spojka „nebo“ klade mezi poslední dvě možnosti.

Čl. 43

Vyjádření číslovek a peněžních částek

(1) Základní číslovky se v textu právního předpisu vyjadřují zpravidla arabskou číslicí bez tečky, například „1“, „5“, „15“ atd. Řadové a druhové číslovky a zlomky se neuvádějí číslicí, ale slovně.

(2) Částky peněžní měny České republiky se v textu právního předpisu vyjadřují například takto: „1 000 Kč“ nebo „1 000,50 Kč“.

Čl. 44

Legislativní zkratka

(1) Legislativní zkratky lze použít pro pojem, který se v právním předpisu vícekrát opakuje. Legislativní zkratka se zavede za pojmem, který nahrazuje, a to na místě, kde je tento pojem v právním předpisu použit poprvé; legislativní zkratku však nelze zavést v textu nadpisu nebo poznámky pod čarou. Při zavedení legislativní zkratky se použije tento text: „(dále jen „...“).“.

(2) Legislativní zkratka musí být složena alespoň z jednoho slova. Legislativní zkratka nemůže obsahovat zkratky slov a nemůže se skládat z velkých písmen.

(3) Legislativní zkratky nelze použít v názvu právního předpisu ani v nadpisech uvnitř právního předpisu, které předcházejí místu, kde je zavedena. Po jejím zavedení je však nutno legislativní zkratky v dalším textu téhož právního předpisu důsledně používat.

Čl. 45

Odkaz v právním předpisu

(1) Odkazuje-li se v právním předpisu na jiné ustanovení téhož právního předpisu, použije se například obratu „odstavec 3“, a to v případě, kdy se odkazuje na jiný odstavec v rámci téhož paragrafu. Odkazuje-li se na ustanovení jiného paragrafu, použije se například obratu „§ 3 odst. 3“.

(2) Pokud má právní předpis přílohu, je nutno na ni v příslušném ustanovení právního předpisu odkázat a zároveň stručně vyjádřit její obsah, například „V příloze č. ... k tomuto zákonu je upraven ...“. Skutečnost, že příloha je součástí právního předpisu, se neuvádí.

(3) Předpokládá-li se v určitém ustanovení zákona vydání prováděcího právního předpisu, lze to vyjádřit například slovy „Prováděcí právní předpis upraví ...“.

(4) Odkazu na jiný právní předpis se v ustanovení právního předpisu používá zcela výjimečně, například je-li to odůvodněno potřebou komplexnosti obsahu právní úpravy. Odkazuje-li se na jiný právní předpis (na zákon nebo na nařízení vlády či vyhlášku, které nejsou prováděcími právními předpisy k zákonu, v jehož ustanovení je odkazu použito), použije se slov „zvláštní právní předpis“.

Čl. 46

Přejímání ustanovení jiného právního předpisu

Do právního předpisu se zpravidla nepřejímá ustanovení jiného právního předpisu (recepce). Vhodnější je odkázat na ustanovení jiného právního předpisu v poznámce pod čarou.

Čl. 47

Poznámka pod čarou

(1) Poznámka pod čarou obsahuje citaci právního předpisu, na který se v právním předpisu odkazuje, anebo citaci pouze určitého ustanovení právního předpisu, na který se v právním předpisu odkazuje. Odkazuje-li se na právní předpis nebo jeho jednotlivé ustanovení, uvede se v poznámce, v níž je právní předpis citován poprvé, úplná citace tohoto právního předpisu. Text jiné povahy se do poznámek pod čarou neuvádí. Poznámky pod čarou nemají normativní povahu.

(2) Poznámky pod čarou se označují arabskými číslicemi a kulatou závorkou (poloviční závorkou); číslice označující poznámku pod čarou se uvádějí v souvislém pořadí. Je-li nutno z důvodu přehlednosti novelizovaného právního předpisu vložit poznámku pod čarou mezi již existující poznámky pod čarou, označí se vkládaná poznámka či poznámky arabskou číslicí shodnou s číslicí u poznámky, za kterou se nová poznámka či nové poznámky vkládají, a u takto označené poznámky či poznámek se připojí malé písmeno či písmena v abecedním pořadí. Například vkládají-li se za poznámku č. 2 tři nové poznámky, označí se takto: „2a)“, „2b)“, „2c)“. Vypouští-li se některá z poznámek pod čarou, zbývající poznámky se nepřechíslovávají.

(3) Text za označením poznámky začíná paragrafovou značkou nebo velkým počátečním písmenem a končí tečkou. Je-li v rámci jedné poznámky pod čarou uvedeno více právních předpisů, oddělují se tečkou; každý z těchto právních předpisů se uvádí na samostatné řádce. Je-li však v poznámce pod čarou uveden příkladný výčet právních předpisů, začíná text poznámky pod čarou slovem „Například“ a jednotlivé právní předpisy se v souvislém textu poznámky pod čarou oddělují čárkou.

Čl. 48

Úvodní ustanovení právního předpisu

Pokud je do právního předpisu zařazeno úvodní ustanovení, musí i toto ustanovení mít normativní povahu. V úvodním ustanovení lze v případě potřeby například vymezit rozsah právní úpravy, její hlavní předmět, na který pak navazují další ustanovení právního předpisu, nebo vysvětlit pojmy, kterých se používá v řadě ustanovení právní úpravy. Jde-li o pojmy, kterých se v právní úpravě používá pouze ojediněle, je namíste vysvětlit je až v ustanovení, v němž jsou poprvé použity.

Čl. 49

Zákonné zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu

(1) Jestliže zákon předpokládá vydání vyhlášky, musí zmocnění k jejímu vydání

- a) označit orgán, který vyhlášku vydá,
- b) vymezit konkrétní věci, které mají být vyhláškou upraveny (nestačí pouhý odkaz na určité ustanovení právního předpisu, ani obecné zmocnění k úpravě podrobností), a rozsah, v jakém mají být upraveny; zejména v případech, kdy má být podle zákonného zmocnění konkretizován ve vyhlášce číselný údaj, musí zákonné zmocnění k vydání vyhlášky obsahovat rovněž kritéria, jakými se má příslušný orgán při konkretizaci výše číselného údaje ve vyhlášce řídit.

(2) Zmocnění k vydání vyhlášky se zpravidla uvádí v rámci závěrečných ustanovení zákona. V případech, kdy v některých ustanoveních právního předpisu se v rozsahu podle odstavce 1 písm. b) vydání vyhlášky předpokládá, orgán, který má vyhlášku vydat, se zde neuvádí a uvede se až v závěrečných ustanoveních zákona obsahujících zmocnění k vydání prováděcího předpisu; v tomto případě postačí ve zmocnění k vydání vyhlášky již jen odkázat na ustanovení zákona, v němž se vydání vyhlášky předpokládá.

(3) Pro zmocnění k vydání nařízení vlády platí obdobně odstavce 1 a 2.

(4) Zákonné zmocnění k vydání nařízení vlády se uvede například slovy

- a) „Vláda stanoví nařízením ...“, nebo
- b) „Vláda může nařízením stanovit ..., jestliže ...“, a to v případě, kdy vydání nařízení vlády je ve zmocnění zároveň vázáno na vznik určitých okolností, které mohou nastat v budoucnosti.

(5) Zákonné zmocnění k vydání vyhlášky se uvede například slovy

- a) „Ministerstvo stanoví vyhláškou“, nebo
- b) „Ministerstvo může vyhláškou stanovit, jestliže ...“, a to v případě, kdy vydání vyhlášky je ve zmocnění zároveň vázáno na vznik určitých okolností, které mohou nastat v budoucnosti.

Čl. 50

Zmocnění k povolování výjimek ze zákona

(1) Jestliže zákon má výjimečně obsahovat zmocnění k povolování výjimek z ustanovení zákona, uvádí se toto zmocnění zpravidla v rámci závěrečných ustanovení zákona.

(2) Ve zmocnění k povolování výjimek ze zákona musí být vymezen orgán, který je oprávněn výjimky povolovat, v kterých věcech a v jakém rozsahu může výjimky povolovat a jakými základními kritérii se při rozhodování o výjimkách má řídit.

Čl. 51

Přechodné ustanovení právního předpisu

V přechodném ustanovení právního předpisu může být například stanoveno

- a) že na právní vztahy vzniklé přede dnem účinnosti nového právního předpisu se vztahují dosavadní právní předpisy,
- b) jakým způsobem, popřípadě v jakém období, mají být právní poměry uvedeny do souladu s novým právním předpisem,
- c) jakým způsobem, popřípadě v jakém období, se ukončí řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti právního předpisu,
- d) jakým způsobem, popřípadě v jakém období mají být ustaveny orgány v institucích zřízených novým zákonem,
- e) jakým způsobem, popřípadě v jakém rozsahu, přecházejí práva a povinnosti na právní nástupce institucí zřízených zákonem.

Čl. 52

Zrušovací ustanovení právního předpisu

(1) Ve zrušovacím ustanovení musí být výslovně uvedeny všechny právní předpisy, které se novým právním předpisem zrušují.

(2) Zrušovací ustanovení například zní:

a) je-li rušen pouze jeden zákon

„Zrušuje se zákon č. .../... Sb., o“

b) je-li rušeno více právních předpisů, z nichž některé byly novelizovány

„Zrušuje se:

1. Zákon č. .../... Sb., o“

2. Zákon, kterým se mění zákon č. .../... Sb., o“

3. Zákon, kterým se mění zákon č. .../... Sb., o“

(3) Má-li být v souvislosti s přijetím nové právní úpravy zrušeno jen některé ustanovení jiného právního předpisu nebo některá ustanovení jiného právního předpisu či části těchto ustanovení, je třeba zrušení tohoto ustanovení nebo jeho části uvést v samostatné části právního předpisu formou jeho novely (čl. 28 odst. 6 a 7).

Čl. 53

Ustanovení o nabytí účinnosti
právního předpisu

(1) V ustanovení o účinnosti právního předpisu se uvede den, měsíc a rok, kterým má právní předpis nabýt účinnosti. Stanovení počátku nabytí účinnosti dnem vyhlášení právního předpisu je třeba omezit jen na případy časově naléhavé. Ustanovení o nabytí účinnosti se uvede například těmito slovy: „Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1998.“ nebo „Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.“

(2) Při navržení dne nabytí účinnosti zákona je třeba počítat s dobou potřebnou k jeho projednání v legislativních orgánech, ve vládě, v orgánech Parlamentu, s dobou potřebnou k opatření podpisu prezidenta republiky a s dobou potřebnou pro vyhlášení zákona ve Sbírce zákonů. Přiměřeně to platí i pro navržení dne nabytí účinnosti nařízení vlády.

(3) Při navržení dne nabytí účinnosti právního předpisu je třeba počítat i s dostatečně dlouhou dobou mezi vyhlášením právního předpisu ve Sbírce zákonů a dnem nabytí jeho účinnosti, aby se s právním předpisem mohly ještě před nabytím jeho účinnosti seznámit osoby, pro které je určen.

(4) Zpětnou účinnost právního předpisu nelze navrhopvat.

Hlava V

Některé požadavky na obsah
novely právního předpisu

Čl. 54

Základní ustanovení

(1) Přípustná je pouze přímá novela právního předpisu.

(2) Právní předpis se novelizuje právním předpisem stejné právní síly. Mají-li být novelizovány výnosy, směrnice a jinak nazvané prováděcí právní předpisy, jejichž vydání bylo oznámeno ve Sbírce zákonů, lze věci, dosud upravené uvedenými prováděcími právními předpisy, upravit nově vyhláškou a uvedené prováděcí právní předpisy vyhláškou zrušit, pokud je v zákoně zmocnění k jejímu vydání.

(3) Je-li navrhován zákon, který si vyžádá novelu jiného zákona nebo více zákonů, lze v rámci těchto novel, členěných podle čl. 28 odst. 6 a 7, upravovat pouze věci, jež bezprostředně souvisejí se zákonem, který novelu či novely jiných právních předpisů vyvolal.

(4) Pokud je novelizován právní předpis, jehož členění neodpovídá zásadám uvedeným v čl. 25 až 27, dosavadní členění právního předpisu zůstává při jeho novelizaci zachováno.

(5) Je-li to třeba k zajištění přehlednosti novelizovaného zákona, zejména byl-li již vícekrát novelizován, navrhne se v samostatném článku novely zmocnění pro předsedu Poslanecké sněmovny, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona.

Čl. 55

Obsah článku I novely nebo paragrafu
uvedeného pod nadpisem té části zákona, která obsahuje novelu

(1) Článek I novely, nebo paragraf uvedený pod nadpisem té části zákona, která obsahuje novelu (čl. 28 odst. 6 a 7), obsahují úvodní větu a jednotlivé body, pokud se navrhuje více změn v ustanovení právního předpisu. Každou jednotlivou změnu ustanovení právního předpisu je třeba uvést v samostatném bodu novely. Týká-li se tatáž změna více ustanovení právního předpisu, vymezí se tato změna v jednom bodu novely s uvedením ustanovení, kterých se týká.

(2) Úvodní věta podle odstavce 1 například zní:

„Zákon č. .../... Sb., o ..., se mění takto:", nebo

„Zákon č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb., o ..., zákona č. .../... Sb., o ...a nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. .../... Sb., se mění takto:".

(3) Má-li být provedena pouze jedna změna ustanovení právního předpisu, úvodní věta podle odstavce 1 ani bod novely se neuvede a přímo se vyjádří změna ustanovení právního předpisu takto:

„V zákoně č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb. a zákona č. .../... Sb. se § ... zrušuje", nebo

„V § ... odst. ... zákona č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb. se slova „..." nahrazují slovy „...".

(4) Je-li novelou rušen, vkládán nebo doplňován odstavec, pododstavec nebo bod právního předpisu a tato změna si vyžaduje přečíslování následujících odstavců, pododstavců nebo bodů, vyjádří se tato změna přečíslování v závěru příslušného bodu novely v samostatné větě. Obdobně to platí, je-li do právního předpisu vkládána nová část, hlava, díl nebo oddíl; pokud se však část, hlava, díl nebo oddíl zrušuje, zbývající části, hlavy, díly nebo oddíly se nepřechíslovávají.

(5) Dojde-li v jednom z bodů novely ke změně označení stávajícího ustanovení právního předpisu, používá se v následujících bodech novely již nového označení tohoto ustanovení.

(6) Přejícná ustanovení a text v nadpisu právního předpisu se nenovelizují. Samostatně se zpravidla nenovelizuje ani text v poznámkách pod čarou. Poznámku pod čarou lze však v rámci novely ustanovení právního předpisu vypustit, anebo novou poznámku pod čarou vložit či doplnit.

Čl. 56

Text bodů novely

při zrušení ustanovení nebo části ustanovení právního předpisu bez náhrady

(1) Zrušuje-li se stávající ustanovení právního předpisu, část tohoto ustanovení, nebo jen některá slova či některé slovo anebo číslovka bez náhrady, vyjádří se to v textu bodu novely slovy „se zrušuje“.

(2) Text bodů novely v případech, kdy se bez náhrady zrušuje ucelený úsek právního předpisu, například zní:

- a) „§ ... se včetně nadpisu zrušuje“,
- b) „§ ... se zrušuje“,
- c) „§ ... až ... se zrušují“,
- d) „V § ... se odstavec (se odstavce) včetně poznámky pod čarou č. ... zrušuje (zrušují)“.

Zbývají-li po zrušení tohoto odstavce, resp. těchto odstavců v daném paragrafu další odstavce, které následují za zrušovaným odstavcem nebo odstavci, uvede se v závěru bodu novely na samostatném řádku bez uvozovek tato věta:

„Dosavadní odstavec (odstavce) ... se označuje (označují) jako odstavec (odstavce) ...“,

- e) má-li paragraf dva odstavce, z nichž jeden se zrušuje

„V § ... se odstavec ... zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce ...“,

- f) „V § ... odst. ... se písmeno (písmena) ... zrušuje (zrušují)“.

Zbývají-li po zrušení tohoto písmene, resp. písmen v daném odstavci další písmena, které následují za zrušovaným písmenem nebo písmeny, uvede se v závěru bodu novely na samostatném řádku bez uvozovek tato věta:

„Dosavadní písmeno (písmena) ... se označuje (označují) jako písmeno (písmena) ...“,

- g) „V § ... odst. ... písm. ... se bod (body) ... zrušuje (zrušují)“.

Zbývají-li po zrušení tohoto bodu, resp. bodů v daném odstavci další body, které následují za zrušeným bodem nebo body, uvede se v závěru bodu novely na samostatném řádku bez uvozovek tato věta:

„Dosavadní bod (body) ...se označuje (označují) jako bod (body) ...",

h) zrušuje-li se skupina paragrafů, která představuje ucelenou část, hlavu, díl, nebo oddíl

„Část ... se zrušuje", nebo

„V části ... se hlava ... zrušuje".

(3) Text bodů novely v případech, kdy se bez náhrady zrušují jednotlivé věty, jejich části nebo jednotlivá slova, například zní:

a) V § ... odst. ... se věta druhá zrušuje",

b) „V § ... odst. ... písm. ... se zrušuje část věty za středníkem" (nebo „se středník nahrazuje tečkou a část věty za středníkem se zrušuje"),

c) „V § ... se slova „..." zrušují",

d) „V § ... odst. ... se slova „..." včetně poznámky pod čarou č. ... zrušují".

(4) Větou se pro účely těchto legislativních pravidel rozumí to ustanovení paragrafu nebo odstavce, které není členěno na pododstavce či body a které začíná velkým počátečním písmenem a končí tečkou.

(5) U novely ústavního zákona platí odstavce 1 až 4 obdobně s tím, že místo paragrafové značky se použije zkratka „čl.".

Čl. 57

Text bodů novely

při nahrazení ustanovení nebo části ustanovení právního předpisu jiným ustanovením nebo jeho částí

(1) Nahrazuje-li se dosavadní paragraf, odstavec, pododstavec nebo bod novým paragrafem, odstavcem, pododstavcem nebo bodem, vyjádří se to slovem „zní".

(2) V případech podle odstavce 1 úvodní část textu bodu novely například zní:

a) „§ ...včetně nadpisu zní:",

b) „V § ...odstavec ...zní:".

(3) Nahrazují-li se jednotlivé věty jinými větami nebo části ustanovení jinými částmi, jednotlivá slova jinými slovy nebo číslice či částky jinými číslicemi nebo částkami, vyjádří se to slovy „se nahrazuje“.

(4) V případech podle odstavce 3 text bodu novely například zní:

- a) „V § ...odst. ...se věta „...“ nahrazuje větou „...“ (nebo „se věta druhá nahrazuje touto větou:"),
- b) „V § ...odst. ...písm. ...větě druhé se slova „...“ nahrazují slovy „...“,
- c) „V § ...odst. ...písm. ...bodě ...se částka „... Kč“ nahrazuje částkou „...Kč“ (nebo se číslice „...“ nahrazuje číslicí „...“).

(5) U novely ústavního zákona platí odstavce 1 až 4 obdobně s tím, že místo paragrafové značky se použije zkratka „čl. “.

Čl. 58

Text bodů novely

při doplnění právního předpisu o další ustanovení nebo jeho část

(1) Doplnňuje-li se:

- a) do právního předpisu nový paragraf,
 - b) nový odstavec na začátek stávajícího paragrafu nebo mezi stávající odstavce,
 - c) nový pododstavec na začátek stávajícího odstavce nebo mezi stávající pododstavce,
 - d) nový bod před dosavadní první bod nebo mezi stávající body,
- vyjádří se to slovy „se vkládá“.

(2) V případech podle odstavce 1 úvodní část textu bodu novely například zní:

- a) „Za § ... se vkládá nový § ..., který včetně nadpisu zní: “,

b) „§ ... zní:“, pokud byl některý paragraf předchozí novelou vypuštěn a na jeho místo má být vložen nový paragraf,

c) „V § ... se vkládá nový odstavec 1, který zní: “

V závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede tato věta:

„Dosavadní odstavce 1 až ... se označují jako odstavce 2 až ...“,

d) „V § ... se za odstavec ... vkládá nový odstavec ..., který včetně poznámky pod čarou č. ... zní:“,

V závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede tato věta:

„Dosavadní odstavec (odstavce) ... se označuje (označují) jako odstavec (odstavce) ...“.

(3) Doplnuje-li se na konci paragraf o další nový odstavec, dosavadní pododstavce o další nový pododstavec či dosavadní body o další nový bod, vyjádří se to slovy „se doplňuje“.

(4) V případech podle odstavce 3 text bodu novely, nebo jeho část, například zní:

a) „V § ... se doplňuje odstavec ..., který zní:“,

b) doplňuje-li se za dosavadní text paragrafu, který není členěn na odstavce, nový odstavec či odstavce

„V § ... se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec (odstavce) ..., který zní (které znějí):“,

c) „V § ... se na konci odstavce ... tečka vypouští a doplňují se písmena ..., která znějí:“.

(5) Doplnuje-li se:

a) nová věta nebo její část či jednotlivé slovo na začátek textu paragrafu, který není členěn na odstavce, nebo na začátek textu odstavce,

b) nová věta či její část nebo jednotlivé slovo uvnitř textu paragrafu, který není členěn na odstavce, nebo uvnitř textu odstavce, pododstavce nebo bodu, vyjádří se to slovy „se vkládá“.

(6) V případech podle odstavce 5 text bodu novely, nebo jeho úvodní část, například zní:

- a) „V § ... se na začátek vkládá nová věta, která zní: “,
- b) „V § ... se na začátek odstavce ... vkládá nová věta, která zní: “,
- c) „V § ... odst. ... se za slova „...” vkládají slova „...”,
- d) „V § ... odst. ... se za větu první vkládá nová věta, která zní: “.

(7) Doplnuje-li se nová věta či její část nebo jednotlivá slova na konci textu paragrafu, který není členěn na odstavce, nebo na konci textu odstavce, vyjádří se to slovy „se doplňuje”.

(8) V případech podle odstavce 7 text bodu novely například zní:

- a) „V § ... se na konci odstavce ... doplňuje tato věta: „...”,
- b) „V § ... se v odstavci ... větě poslední (nebo „se na konci textu odstavce ...”) doplňují tato slova: „...”.

(9) U novely ústavního zákona platí odstavce 1 až 8 obdobně s tím, že místo paragrafové značky se použije zkratka „čl.”.

Čl. 59

Text bodů novely

při změně nebo zrušení přílohy k právnímu předpisu

(1) Pokud se mění nebo zrušuje příloha k právnímu předpisu, uvede se to v samostatném bodu (bodech) novely v závěru článku I nebo v závěru paragrafu uvedeného pod nadpisem té části zákona, která obsahuje novelu (čl. 28 odst. 6 a 7). Doplnuje-li se právní předpis o další přílohu, uvede se text této přílohy v rámci bodu novely.

(2) Text bodu novely podle odstavce 1 například zní:

- a) „V příloze (V příloze č. ...) se slova „...” nahrazují slovy „...” („se text „...” nahrazuje textem „...” nebo „se bod ... nahrazuje bodem ..., který zní: “),

- b) „Příloha č. ... zní:“, nahrazuje-li se dosavadní příloha novou přílohou,
- c) „Dosavadní příloha se označuje jako příloha č. 1 a doplňuje se příloha č. ..., která zní:“.

Čl. 60

Zmocnění k vyhlášení úplného znění právního předpisu

(1) Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona ve Sbírce zákonů například zní:

a) pokud nebyl zákon dosud novelizován

„Předseda Poslanecké sněmovny se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. .../... Sb., o ..., jak vyplývá ze změn provedených tímto zákonem“,

b) pokud byl zákon již novelizován

„Předseda Poslanecké sněmovny se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. .../... Sb., o ..., jak vyplývá ze zákonů jej měnících“ (nebo „jak vyplývá z pozdějších zákonů“).

(2) Úplné znění nařízení vlády nebo vyhlášky se ve Sbírce zákonů nevyhlašuje. Stane-li se nařízení vlády nebo vyhláška na základě novel nepřehledná, je třeba vydat nové nařízení vlády nebo novou vyhlášku.

Hlava VI

Druhy a používání citací v právních předpisech

Čl. 61

Úplná citace právního předpisu

(1) Úplná citace právního předpisu obsahuje označení druhu právního předpisu, pořadové číslo, pod kterým byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, rok vydání, zkratku „Sb.“ a uvedení názvu právního předpisu, například „Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti“. Za názvem právního předpisu, na který navazuje další text, se vkládá čárka.

(2) Při úplné citaci se pro označení druhu právního předpisu používají slova „zákon“, „nařízení vlády“, u nařízení vydaných do 31. prosince 1968 „vládní nařízení“, nebo „vyhláška“ a tato slova se nezkracují. Orgán, který zákon nebo vyhlášku vydal, se při jejich citaci neuvádí; u nařízení vlády se neuvádí bližší označení vlády například připojením slov „České republiky“.

(3) Úplná citace se použije:

- a) v úvodní větě novely zákona,
- b) v úvodní větě prováděcího právního předpisu,
- c) při první citaci v textu právního předpisu, jde-li o citaci jiného právního předpisu, než který je citován v úvodní větě; to platí i v případě, kdy je tento právní předpis citován v poznámce pod čarou.

Čl. 62

Zkrácená citace právního předpisu

(1) Zkrácená citace obsahuje označení druhu právního předpisu, pořadové číslo, pod kterým byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, rok vydání a zkratku „Sb.“, například „Vyhláška č. 31/1993 Sb.“. Název právního předpisu se při jeho zkrácené citaci neuvádí.

(2) Zkrácené citace se použijí při druhé a další citaci právního předpisu v textu právního předpisu a lze jí použít při první i další citaci v jeho přílohách.

Čl. 63

Slovní citace právního předpisu

(1) Slovní citace právního předpisu obsahuje název nebo zkrácený název právního předpisu (čl. 30 odst. 1), například „zákon o konkursu a vyrovnání“, „rozpočtová pravidla republiky“.

(2) Slovní citaci právního předpisu lze použít teprve tehdy, byla-li předtím použita jeho úplná citace. Slovní citaci zákoníků a jiných obecně známých právních předpisů (například občanský zákoník, zákoník práce, trestní zákon, celní sazebník) lze použít i bez jejich předchozí úplné citace.

(3) Není-li zkrácený název obecně známý, použije se při slovní citaci nejdříve název právního předpisu včetně jeho zkráceného názvu a v dalším textu lze použít již jen zkrácený název.

Citace novelizovaného právního předpisu

Čl. 64

(1) Cituje-li se právní předpis, popřípadě jeho jednotlivé ustanovení, které bylo změněno pozdějším právním předpisem, popřípadě nálezem Ústavního soudu, je nutno tuto skutečnost vyjádřit například takto: „Zákon (nařízení vlády, vyhláška) č. .../... Sb., ve znění zákona č. .../... Sb. a nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. .../... Sb.“.

(2) Cituje-li se právní předpis, který byl novelizován několikrát, bez uvedení jeho jednotlivého ustanovení, a nepoužije-li se pro něj slovní citace, lze odkázat na jeho novelu obratem „ve znění pozdějších předpisů“. Zároveň je třeba zajistit, aby alespoň na jednom místě byly uvedeny všechny změny citovaného právního předpisu, byť jen v poznámce pod čarou.

Čl. 65

(1) Byla-li novelami změněna jen některá ustanovení původního právního předpisu, cituje se při uvedení ustanovení, jež zůstalo novelizací nedotčeno, jen původní právní předpis.

(2) Cituje-li se jednotlivé ustanovení právního předpisu, který byl novelizován několikrát, musí být uvedeny jen ty právní předpisy, které toto

ustanovení novelizovaly. Přitom se uvedou jen ty novely, v jejichž znění je citované ustanovení platné v době citace.

Čl. 66

Cituje-li se právní předpis, který byl vyhlášen v úplném znění, připojí se za citaci tohoto předpisu odkaz na úplné znění, uvedené v závorkách například „(úplné znění vyhlášeno pod č. 126/1994 Sb.)“. Postupu podle věty první nelze použít, jestliže byl právní předpis po vyhlášení úplného znění znovu novelizován.

Čl. 67

Citace v prováděcím právním předpisu

V textu prováděcího právního předpisu stačí zpravidla prováděný právní předpis citovat jen výrazem označujícím druh tohoto předpisu, například „zákon“. V těchto případech se k úplné citaci zákona v úvodní větě prováděcího právního předpisu připojí v závorce zkratka: „(dále jen „zákon“)“. Jestliže je pro právní předpis obvyklá slovní citace, je možno použít i této citace.

Čl. 68

Citace cizích právních předpisů a mezinárodních smluv

Citaci zahraničních právních předpisů nelze použít. Mezinárodní smlouvy lze citovat pouze v případě, že byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů.

Citace paragrafu (článku)

Čl. 69

(1) Při citaci paragrafu (článku) za současného uvedení jeho pořadového čísla se užívá zkratky „§“ (pro článek zkratky „čl.“). Uvádí-li se paragraf (článek) bez příslušného pořadového čísla, je třeba slovo „paragraf“ („článek“) pokaždé vypsát. Jestliže má věta začít uvedením paragrafu (článku), použije se vyjádření: „Ustanovení § 8 ...“, popřípadě „Ustanovení čl. 7 ...“.

(2) Při citaci je vždy nutno vypsát konkrétní ustanovení včetně ustanovení konkrétní věty, například „podle odstavce 3 věty druhé“. Citaci například „podle předchozího odstavce“, „podle předchozí věty“ a podobně nelze použít.

(3) Při citaci bodů pododstavce, paragrafu (článku) nebo pro citaci bodů odstavce se užije nezkrácený výraz „bod“.

Čl. 70

(1) Při souborné citaci několika paragrafů (článků) bez odstavců nebo bez dalších pododstavců se vloží před příslušnou číslici jednoduchá paragrafová značka (označení článku), například „§ 13 až 24“, „čl. 8 až 12“.

(2) Paragrafovou značku (označení článku) je nutno opakovat při citaci několika paragrafů (článků) s jedním nebo více odstavci, například „podle § 4 odst. 2 a § 7 až 11“, „podle čl. 2 odst. 4 a čl. 5 odst. 3 písm. c“.

(3) Označení „§§“ pro citaci více paragrafů nelze použít.

Čl. 71

Citace odstavce

Cituje-li se odstavec spolu s označením „§“, popřípadě „čl.“, označuje se zkratkou „odst.“. V ostatních případech se slovo „odstavec“ vždy plně vypíše; to platí obdobně pro citaci písmen, například „§ 8 odst. 5“, „odstavec 4 písm. b)“.

Čl. 72

Citace pododstavce a bodu

Pro pododstavce paragrafu (článku) nebo odstavce se při jejich citaci v souvislosti s paragrafem (článkem) nebo odstavcem, jehož jsou součástí, užíje zkratky „písm.“. Bod se cituje například takto: „V § 3 odst. 2 písm. a) bodě 4“.

Čl. 73

Citace jednotlivých vět

(1) Jestliže je výjimečně třeba odkázat na jednotlivé věty, považují se při počítání za samostatné věty pouze ty, které jsou od sebe odděleny tečkou. Je-li věta rozdělena středníkem, je nutno užít pro větší přehlednost označení „část věty před středníkem“ nebo „část věty za středníkem“.

(2) Při citaci věty se použije vždy slovního označení, například „věta třetí“, a to vždy v příslušném pádu, například „podle § 4 věty třetí“.

Čl. 74

Citace číslic

(1) Při citaci číslice v souvislosti s odstavcem nebo paragrafem, popřípadě článkem, se nepoužije ani závorek ani teček. Rovněž se nevkládá

čárka mezi číslo paragrafu a následující citaci odstavce, písmene a podobně, například „podle § 2 odst. 3 písm. b) bodu 4 zákona č. .../1998 Sb.“.

(2) Při citaci více odstavců nebo více písmen téhož paragrafu se vkládá čárka mezi čísla odstavců a mezi písmena, například „podle § 3 odst. 2, 3 a 5 písm. c), e) až g)“.

Čl. 75

Užívání zkratk

Pro úřední sbírky právních předpisů se užívá těchto zkratk:

- a) pro Sbírku zákonů zkratka „Sb.“,
- b) pro Úřední list zkratka „Ú. l.“,
- c) pro Ústřední věstník České socialistické republiky zkratka „Ú. v. ČSR“,
- d) pro Ústřední věstník České republiky zkratka „Ú. v. ČR“.

ČÁST OSMÁ

Zmocňovací a závěrečná ustanovení

Čl. 76

Předseda Legislativní rady může na návrh člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy výjimečně pro jednotlivé případy změnit lhůty stanovené legislativními pravidly.

Čl. 77

Legislativní pravidla nabývají účinnosti dnem ... 1998.

Vládní návrh

Zákon

ze dne ...1998,
o (kterým se mění) ...

.....

Důvodová zpráva ¹⁾

.....

V Praze dne1998 ²⁾

předseda vlády

ministr ... ³⁾
(vlastnoruční podpis)

1) Číslování stránek důvodové zprávy navazuje na číslování stránek vládního návrhu zákona.

2) Uvede se datum schůze vlády, na níž byl návrh zákona vládou schválen.

3) Podepisuje-li návrh zákona vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, uvede se jeho funkce spolu s názvem orgánu, v jehož čele je. Jméno předsedy vlády, ministra či vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy se strojem nevypisuje.

10
11
12
13
14
15
16
17

- 1) Uvede se datum schůze vlády, na níž bylo nařízení vlády vládou schváleno.
- 2) Jméno předsedy vlády a ministra se strojem nevypisuje.

Obsah:

Strana:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

Čl. 1

Předmět úpravy

1

Čl. 2

Obecné požadavky na tvorbu právních předpisů

2

ČÁST DRUHÁ

Příprava návrhu zákona

Hlava I

Věcný záměr zákona (čl. 3 až 7)

3 - 9

Hlava II

Návrh zákona (čl. 8 až 12)

9 - 15

ČÁST TŘETÍ

Vypracování prováděcích právních předpisů

Hlava I

Nařízení vlády (čl. 13 až 15)

15 - 18

Hlava II

Vyhláška (čl. 16)

18 - 20

ČÁST ČTVRTÁ

Příprava právních předpisů ve zvláštních případech
(čl. 17 až 19)

20 - 21

ČÁST PÁTÁ

Příprava stanoviska vlády k návrhu zákonů, jejichž
předkladatelem není vláda (čl. 20)

22

ČÁST ŠESTÁ

Legislativní orgány

Hlava I

Legislativní rada (čl. 21 a 22)

23 - 24

Hlava II

Stálé pracovní komise (čl. 23 a 24)

25

ČÁST SEDMÁ

Legislativně technické požadavky

Hlava I

Členění právního předpisu

Čl. 25

Členění právního předpisu, s výjimkou novely,
na části, hlavy, díly, oddíly a jejich označování 26

Čl. 26

Členění právního předpisu, s výjimkou ústavního
zákona a novely, na paragrafy, odstavce, pododstavce,
body a jejich označování 26 - 28

Čl. 27

Členění ústavního zákona 28

Čl. 28

Členění novely 28 - 30

Čl. 29

Příloha k právnímu předpisu 30 - 31

Hlava II

Nadpisy v právních předpisech

Čl. 30

Základní ustanovení 31 - 33

Čl. 31

Nadpis zákona 33 - 34

Čl. 32

Nadpis nařízení vlády 35

Čl. 33

Nadpis vyhlášky 35 - 36

Čl. 34

Nadpisy částí zákona, který obsahuje kromě novely
i úpravu jiných věcí nebo obsahuje pouze novely
jiných zákonů 36

Čl. 35

Nadpis přílohy k právnímu předpisu 36

Hlava III

Úvodní věty v právních předpisech

Čl. 36

Úvodní věta zákona

37

Čl. 37

Úvodní věta nařízení vlády

37

Čl. 38

Úvodní věta vyhlášky

38

Hlava IV

Některé požadavky na obsah právního předpisu

Čl. 39

Základní ustanovení

38 - 39

Čl. 40

Terminologie v právním předpisu

39 - 40

Čl. 41

Použití slov „obdobně“ a „přiměřeně“

40

Čl. 42

Vyjádření variant

40

Čl. 43

Vyjádření číslovek a peněžních částek

41

Čl. 44

Legislativní zkratka

41

Čl. 45

Odkaz v právním předpisu

42

Čl. 46

Přejímání ustanovení jiného právního předpisu

42

Čl. 47

Poznámka pod čarou

43

Čl. 48

Úvodní ustanovení právního předpisu

44

Čl. 49

Zákonné zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu

44 - 45

Čl. 50	
Zmocnění k povolování výjimek ze zákona	45
Čl. 51	
Přechodné ustanovení právního předpisu	45 - 46
Čl. 52	
Zrušovací ustanovení právního předpisu	46
Čl. 53	
Ustanovení o nabytí účinnosti právního předpisu	47
Hlava V	
Některé požadavky na obsah novely právního předpisu	
Čl. 54	
Základní ustanovení	47 - 48
Čl. 55	
Obsah článku I novely nebo paragrafu uvedeného pod nadpisem té části zákona, která obsahuje novelu	48 - 49
Čl. 56	
Text bodů novely při zrušení ustanovení nebo části ustanovení právního předpisu bez náhrady	50 - 51
Čl. 57	
Text bodů novely při nahrazení ustanovení nebo části ustanovení právního předpisu jiným ustanovením nebo jeho částí	51 - 52
Čl. 58	
Text bodů novely při doplnění právního předpisu o další ustanovení nebo jeho část	52 - 54
Čl. 59	
Text bodů novely při změně nebo zrušení přílohy k právnímu předpisu	54 - 55
Čl. 60	
Zmocnění k vyhlášení úplného znění právního předpisu	55
Hlava VI	
Druhy a používání citací v právních předpisech	
Čl. 61	
Úplná citace právního předpisu	55 - 56

Čl. 62 Zkrácená citace právního předpisu	56
Čl. 63 Slovní citace právního předpisu	56 - 57
Čl. 64 - 66 Citace novelizovaného právního předpisu	57 - 58
Čl. 67 Citace v prováděcím právním předpisu	58
Čl. 68 Citace cizích právních předpisů a mezinárodních smluv	58
Čl. 69 - 70 Citace paragrafu (článku)	59
Čl. 71 Citace odstavce	60
Čl. 72 Citace pododstavce a bodu	60
Čl. 73 Citace jednotlivých vět	60
Čl. 74 Citace číslic	60 - 61
Čl. 75 Užívání zkratk	61
ČÁST OSMÁ Zmocňovací a závěrečná ustanovení (čl. 76 a 77)	61

Přílohy

Předkládací zpráva

- I. Předložený návrh Legislativních pravidel vlády („návrh Legislativních pravidel“) je směrnici pro orgány řízené vládou, která upravuje postup těchto orgánů při přípravě právních předpisů a zároveň stanoví požadavky na úroveň přípravy právní úpravy včetně posouzení a odůvodnění její nezbytnosti a na úroveň jejího obsahu a formálních náležitostí.

Navrhovaná Legislativní pravidla mají nahradit dosavadní Legislativní pravidla schválená vládou v r. 1987; ta jsou pro své ideologické pasáže, ale i v převážné části dalšího textu již překonána.

Návrh Legislativních pravidel reaguje na změny v legislativním procesu, které vyplývají z nového jednacího řádu Poslanecké sněmovny („Jednací řád“), jenž nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1995. K těmto změnám především patří:

- a) vypuštění povinnosti předkládat k projednání orgánům Poslanecké sněmovny zásady zákona před vypracováním a předložením návrhu zákona. V návaznosti na to nový Jednací řád zavedl na úrovni Poslanecké sněmovny tzv. trojí čtení návrhu zákona. Toto trojí čtení návrhu zákona ve své podstatě nezasahuje do přípravy právních předpisů na úrovni vlády a jí řízených orgánů a není tedy třeba je do Legislativních pravidel promítat. Naproti tomu vypuštění povinnosti předkládat zásady zákona orgánům Poslanecké sněmovny se přípravy návrhů zákonů na úrovni vlády a jí řízených orgánů přímo týká. Vláda na to reagovala již usnesením ze dne 17. května 1995 č. 288, kterým stanovila, že až do přijetí nových Legislativních pravidel vlády budou vypracovávány buď zásady zákona nebo věcný záměr zákona; usnesením vlády ze dne 18. října 1995 č. 592 byla stanovena povinnost předkládat již jen věcný záměr zákona. Návrh Legislativních pravidel na to navazuje.

Věcný záměr zákona (čl. 3 až 6 návrhu Legislativních pravidel) představuje racionální prvek v etapě přípravy návrhu zákona na úrovni vlády a jí řízených orgánů. Vypracování věcného záměru umožňuje posoudit základní směry věcného řešení a způsob jeho institucionálního zabezpečení ještě předtím, než

se přistoupí k vypracování paragrafového znění zákona; při vypracování paragrafového znění zákona by mělo jít již o podrobné rozpracování věcného záměru do normativní, v praxi bez obtíží aplikovatelné podoby. Návrh Legislativních pravidel zpřesňuje oproti současnému stavu obsah věcného záměru a způsob jeho projednání. Navrhuje se, aby věcný záměr předcházel vypracování každého návrhu zákona, pokud vláda nerozhodne v jednotlivých případech jinak;

- b) Jednací řád v § 99 a 100 umožňuje projednat na návrh vlády návrh zákona ve zkráceném jednání, kdy obecné lhůty stanovené Jednacím řádem pro projednání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech neběží; může tomu tak být v případě, kdy předseda Poslanecké sněmovny na návrh vlády vyhlásí stav legislativní nouze (jde-li o mimořádné okolnosti, kdy jsou základním způsobem ohrožena základní práva a svobody, bezpečnost státu, nebo hrozí-li státu značné hospodářské škody), nebo v případě, kdy Rada bezpečnosti OSN přijme „sankční rezoluci“, jež si vyžaduje neodkladné přijetí zákona; tento zákon pak upraví zákazy a omezení, jež jsou obsaženy v uvedené rezoluci. V obou zmíněných případech jde z legislativního hlediska o to, aby za těchto mimořádných okolností byla zákonná úprava přijata co nejdříve. Tomuto základnímu požadavku je přizpůsoben i legislativní proces na úrovni vlády a jí řízených orgánů, jak vyplývá z čl. 18 a 19 návrhu Legislativních pravidel;
- c) Jednací řád upravuje právo navrhovatele, tedy i vlády, vzít až do ukončení druhého čtení návrh zákona zpět; umožňuje rovněž Poslanecké sněmovně vrátit v rámci prvního čtení návrh zákona předkladateli k dopracování. Návrh Legislativních pravidel reaguje na tyto nové instituty Jednacího řádu v nezbytném rozsahu tím, že v čl. 13 stanoví, který z členů vlády má vládě v případě potřeby návrh na příslušné rozhodnutí předložit;
- d) Jednací řád stanoví nově náležitosti materiálu, kterým se vládní návrh zákona zasílá k projednání Poslanecké sněmovně. Nově je třeba zasílat i návrh prováděcího právního předpisu, pokud návrh zákona obsahuje zmocnění k vydání prováděcího předpisu a tento prováděcí právní předpis má nabýt účinnosti současně se zákonem a jde-li o návrh novely zákona, i text zákona nebo jeho části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění,

jakož i technický nosič dat obsahující stejnopis vládního návrhu zákona a případně stejnopisy dalších náležitostí. Uvedený požadavek Jednacího řádu je zapracován do čl. 10 odst. 3, 5 a čl. 11 odst. 2 návrhu Legislativních pravidel.

Návrh Legislativních pravidel upravuje rovněž postup při přípravě stanoviska vlády k návrhu zákona, jehož předkladatelem není vláda, a pamatuje rovněž na zákonné opatření Senátu. V obou případech jde o instituty upravené Ústavou ČR, přičemž úpravu ohledně stanovisek vlády k návrhům zákonů, jejichž předkladatelem je poslanec (skupina poslanců) obsahuje i Jednací řád. Při vyjadřování stanoviska k návrhům zákona, jejichž předkladatelem není vláda, uskutečňuje ústavní právo vyjádřit se ke všem návrhům zákonů. Zákonné opatření Senátu může vláda navrhnout ve věcech, které nesnesou odkladu a vyžadovaly by jinak přijetí zákona, a to v případě, kdy je rozpuštěna Poslanecká sněmovna. Příprava stanoviska vlády k návrhům zákona, jejichž předkladatelem není vláda, je v čl. 21 návrhu Legislativních pravidel upravena tak, že návrh stanoviska vlády vypracuje ministr pověřený předsedou vlády, a to s využitím vyjádření dalších ministrů k tomuto návrhu zákona. Ohledně přípravy zákonného opatření Senátu návrh Legislativních pravidel v čl. 20 pouze stanoví, že platí obdobný postup, jaký je stanoven pro vypracování návrhu zákona, avšak s tím rozdílem, že vypracování návrhu zákonného opatření Senátu nepředchází, s ohledem na naléhavost věci, vypracování věcného záměru.

Návrh Legislativních pravidel zdůrazňuje kromě běžných požadavků na tvorbu právních předpisů i požadavek jejich souladnosti s mezinárodními smlouvami, jimiž je ČR vázána, včetně Evropské dohody zakládající přidružení mezi ČR na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé. Tento požadavek se promítá zejména do čl. 2 odst. 2 písm. b), čl. 4, čl. 9, čl. 19. Pokud jde o plnění „Evropské dohody“, vychází návrh Legislativních pravidel z toho, že proces sbližování právního řádu ČR s právem Evropských společenství musí být na úrovni resortů provázen představou o postupných krocích k dosažení slučitelnosti a jejich podmínkách a znalostí příslušných předpisů Evropských společenství. Ministerstvo spravedlnosti může být pouze místem sledujícím plnění závazků z „Evropské

dohody“ a upozorňujícím na případný nesprávný postup ministerstev, není však jeho úkolem nahrazovat v tomto směru funkci a odpovědnost ministerstev.

Účelem předloženého návrhu Legislativních pravidel je rovněž reagovat na některé nedostatky v legislativním procesu, k nimž patří:

a) neúměrné zkracování lhůt pro připomínkové řízení, což se negativně podílí na jeho úrovni, jakož i nedůsledné vypořádání připomínek uplatněných připomínkovými místy.

Návrh Legislativních pravidel na to zejména v čl. 5, 8, 14, 17 reaguje tím, že

- stanoví reálné lhůty pro sdělení připomínek, které lze ze strany orgánu, jenž návrh k připomínkám zasílá, prodloužit, nikoliv však zkrátit,
- vymezuje rozpor vzniklý v připomínkovém řízení a stanoví postup směřující k jeho odstranění;

b) návrhy zákonů předložené vládě a Legislativní radě vlády („Legislativní rada“) obsahují poměrně často zásadní nedostatky, pro které Legislativní rada doporučuje vládě návrh zákona neprojednávat a vrátit předkladateli.

Návrh Legislativních pravidel na to v čl. 11 reaguje tím, že dává možnost návrh zákona před jeho předložením vládě předložit ke stanovisku Legislativní radě. Závisí na předkladateli, zda této možnosti využije; v opačném případě předloží návrh zákona přímo vládě a současně Legislativní radě. Postup navrhovaný v čl. 11 umožňuje zapracovat připomínky Legislativní rady do návrhu zákona ještě před jeho předložením vládě.

Návrh Legislativních pravidel v čl. 22 až 25 zachovává současné členění legislativních orgánů na Legislativní radu a tyto její stálé pracovní komise:

komise pro právo obchodní, občanské a trestní, komise pro právo správní, komise pro právo finanční a komise pro právo pracovní a sociálních věcí. Je tomu tak proto, že činnost legislativních orgánů, které zaujímají stanoviska k návrhům právních předpisů, se osvědčila a má pozitivní výsledky. Legislativní rada a stálé pracovní komise jsou složeny z odborníků z oblasti právní teorie a praxe, kteří mohou přispět, a také tak činí, ke zdokonalení navrhovaných právních předpisů. Postavení stálých pracovních komisí je nezastupitelné zejména v tom, že projednávají návrhy vyhlášek před jejich podpisem příslušným ministrem; v rámci přípravy stanoviska Legislativní rady, popř.

stanoviska předsedy Legislativní rady projednávají i návrhy zákonů a návrhy nařízení vlády. Narozdíl od připomínkového řízení, které se vyznačuje zaujímáním stanovisek k předloženým legislativním návrhům především z resortních hledisek, spočívá funkce uvedených legislativních orgánů v zaujímání odborných stanovisek k předloženým legislativním návrhům, bez uplatnění resortních hledisek.

Pokud jde o konání schůzí stálých pracovních komisí včetně nezbytných administrativních prací s tím spojených, praxe se vyvinula tak, že komise pro právo obchodní, občanské a trestní zasedá na Ministerstvu spravedlnosti, komise pro právo správní na Ministerstvu vnitra, komise pro právo finanční na Ministerstvu financí a komise pro právo pracovní a sociálních věcí na Ministerstvu práce a sociálních věcí. V konání schůzí stálých pracovních komisí na uvedených ministerstvech se nevyskytují zvláštní problémy, avšak pro úplnost a k zajištění jednotného postupu se k této věci navrhuje samostatný bod v návrhu usnesení vlády.

Návrh Legislativních pravidel v části sedmé (čl. 26 a násl.) upravuje podrobně požadavky na formální a obsahové náležitosti návrhů právních předpisů.

Rozpracováno je zde například členění právních předpisů včetně případů, kdy navrhovaný zákon vyvolává potřebu provést dílčí novelizace dalších zákonů, znění úvodních částí nebo celého textu bodů novely zákona, požadavky na obsah zákonného zmocnění k vydání prováděcích právních předpisů a na obsah těchto prováděcích právních předpisů, způsob číslování poznámek pod čarou, způsob citace právních předpisů a další.

II. Návrh Legislativních pravidel byl projednán v říjnu r. 1995 v připomínkovém řízení.

Většina připomínek byla do návrhu Legislativních pravidel při jeho dopracování promítnuta.

Z podstatnějších připomínek nebyly do návrhu Legislativních pravidel zapracovány, anebo byly zapracovány jen zčásti tyto připomínky:

- projednávat návrh zákona nebo návrh nařízení vlády v Legislativní radě vždy před jejich předložením vládě. Návrh nebyl akceptován proto, že řada

připomínkových míst v předchozí fázi připomínkového řízení namítla, že tímto postupem by bylo zasahováno do ústavní odpovědnosti ministra;

- upravit v Legislativních pravidlech podíl vnitřních útvarů ministerstev na vypracování věcných záměrů zákonů a návrhů zákonů. Návrh nebyl akceptován proto, že řada připomínkových míst v předchozí fázi připomínkového řízení namítla, že by tím bylo nadměrně zasahováno do vnitřního řízení ministerstva. K této věci je navržen bod II/b v návrhu usnesení vlády;
- zvýraznit úlohu Ministerstva spravedlnosti (resp. zrušeného ÚLVS) v procesu sbližování s právem ES. Ministerstvo spravedlnosti je podle návrhu Legislativních pravidel připomínkovým místem a bude se k předloženým návrhům vyjadřovat i z tohoto hlediska již ve fázi připomínkového řízení. Toto ministerstvo však nemůže nahrazovat odpovědnost ostatních ministerstev; k této věci je uvedeno stanovisko na jiném místě předkládací zprávy. Dále se k této záležitosti uvádí, že problematika sbližování našeho právního řádu s právem ES je složitá a nelze ji vyčerpávajícím způsobem zpracovat v Legislativních pravidlech. Proces sbližování s právem ES probíhá a je usměrňován samostatnou metodikou; Legislativní pravidla na tento proces navazují z hlediska výsledků tohoto procesu;
- stanovit v Legislativních pravidlech, že věcný záměr zákona se nevypracovává, v případě drobné novely zákona, nebo je-li třeba navrhnout zákon v návaznosti na nález Ústavního soudu. K tomu se uvádí, že reakce na nález Ústavního soudu může být vážným zásahem do právního řádu; kromě toho nálezy Ústavního soudu nabývají v předmětných případech účinnosti po uplynutí dostatečné lhůty k tomu, aby legislativní proces mohl řádně proběhnout. V naléhavých případech však o tom, že věcný záměr nebude vypracováván, může rozhodnout vláda (Čl. 3 odst. 2 návrhu Legislativních pravidel);
- zasílat návrhy věcných záměrů a návrhy právních předpisů k připomínkám jiným ústředním orgánům státní správy a Kanceláři prezidenta republiky vždy a nikoliv, jak to předpokládá návrh Legislativních pravidel, jen když se jich přímo týkají. K tomu se uvádí, že okruh připomínkových míst vymezený v návrhu Legislativních pravidel je vymezen s ohledem na racionalitu

legislativního procesu a umožňuje, aby k návrhům věcných záměrů a k návrhům právních předpisů se mohly vyjádřit všechny subjekty v mezích své působnosti a odpovědnosti;

- doplnit Legislativní pravidla v tom směru, aby u věcného záměru zákona a v důvodové zprávě k návrhu zákona byl vyčíslován nejen dopad na státní rozpočet, ale i dopady na ostatní veřejné rozpočty, na podnikovou sféru a na domácnosti. K tomu se uvádí, že požadavky na věcný záměr zákona a na důvodovou zprávu by měly být v tomto směru takové, aby dopady navrhované úpravy bylo možno kvalifikovaně vyčíslit; do návrhu Legislativních pravidel byla převzata díkce § 86 odst. 3 Jednacího řádu.

Vyhověno nebylo i některým připomínkám z oblasti legislativní techniky, například stanovit možnost ukončování skupinového nadpisu pro více paragrafů jiným způsobem než dalším skupinovým nadpisem. Jde o připomínky, které si většinou vyžadují vysvětlení nebo svou podrobností překračují rámec Legislativních pravidel. Počítá se s tím, že po schválení Legislativních pravidel budou konány se zaměstnanci, kteří jsou na ministerstvech a jiných ústředních orgánech státní správy pověřováni legislativními pracemi, pravidelné porady, při nichž by zejména řešení otázek legislativní techniky mělo být projednáváno.

- III. Návrh Legislativních pravidel byl 6. listopadu 1995 zaslán k projednání vládě a dne 30. ledna 1996 jej projednala Legislativní rada. Vláda měla návrh Legislativních pravidel zařazen na program schůze dne 24. dubna 1996, jeho projednání však nedokončila s tím, že se k němu vrátí v novém volebním období.
- IV. Následně byly do návrhu Legislativních pravidel promítnuty připomínky uplatněné Legislativní radou na schůzi konané dne 30. ledna 1996 a většina připomínek uplatněných ministerstvy v novém připomínkovém řízení uskutečněném v závěru r. 1996.

Z podstatnějších připomínek uplatněných v tomto novém připomínkovém řízení nebyla do návrhu legislativních pravidel zapracována připomínka spočívající v požadavku upravit způsob přejímání aktů ES do právního řádu ČR.

K tomu se uvádí:

Návrh legislativních pravidel je koncipován tak, že klade důraz na hodnocení výsledků sbližování s právem ES. Samotný proces tohoto sbližování si však pro svou specifičnost vyžaduje samostatnou metodiku a pravidla, která se vymykají účelu Legislativních pravidel.

V. Legislativní rada vlády upravený návrh Legislativních pravidel vlády projednala znovu na své schůzi dne 2. února 1998. Připomínky Legislativní rady vlády jsou do předloženého návrhu Legislativních pravidel vlády zapracovány.

VI. Dne 18. února 1998 vláda zahájila projednávání návrhu Legislativních pravidel vlády a projednání přerušila s tím, že návrh bude ještě projednán na poradě členů vlády. Ta se uskutečnila dne 25. února 1998. Nyní předložený návrh Legislativních pravidel je upraven podle připomínek členů vlády, projednaných, či předložených na této poradě. Na základě toho jsou do nyní předloženého návrhu promítnuty zejména tyto změny:

- vypuštěno bylo ustanovení, podle něhož člen vlády mohl rozhodnout, že návrh zákona bude ještě před předložením vládě předložen Legislativní radě vlády,
- návrh stanoviska vlády k návrhu zákona, jehož předkladatelem není vláda, má předkládat vládě ministr - předseda Legislativní rady vlády a nikoliv jako dosud jednotliví ministři,
- zpřesněny jsou lhůty pro připomínkové řízení,
- doplněno je ustanovení, podle něhož má být návrh věcného záměru zákona nebo návrh zákona podle povahy zasílán připomínkovým místům ve více výtiscích, Ministerstvu spravedlnosti však vždy nejméně ve dvou výtiscích,
- zpřesněn je postup při rušení prováděcích předpisů vydaných na základě zákona, který má být zrušen,
- zpřesněn je postup v případě, kdy předkladatel nesouhlasí se stanoviskem stálé pracovní komise ani se stanoviskem Legislativní rady k návrhu jím vypracované vyhlášky,
- zpřesněno je ustanovení o povolování výjimek ze lhůt upravených Legislativními pravidly,

- v některých směrech jsou zpřesněny a doplněny legislativně technické pokyny, zejména v části týkající se novel.